

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ Κ Α
1 1 9 8

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2020, ΕΤΟΣ 70^{ON}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1017 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

**Όνομαστήρια τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου
Τερά Μονῆ Ἁγίων Ταξιάρχων, Ἀθήκια Κορινθίας, 29-7/11-8-2020**

Για την Μεταμόρφωση του Σωτήρος

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στήν γῆ σήμανε τήν ἔλευση τῆς Βασιλείας Του. Ἐτσι ἄρχισε τὸ θεῖο Κήρυγμά Του: «Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» (Ματθ. δ' 17). Γι' αὐτὸ καὶ πρὸ τῆς θείας καὶ ἐνδόξου Μεταμορφώσεώς Του, λίγο καιρὸ πρὶν ἀπὸ τὰ Πάθη καὶ τὴν σωτήριο Σταύρωση, διεκήρυξε ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ στέκονται ἐδῶ (ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Μαθητὰς Του), οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ γευθοῦν θάνατον, «ἕως ἂν ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ» (Ματθ. ιστ' 28).

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς βεβαιώνει ὅτι «δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ Βασιλείαν ἑαυτοῦ καλῶν, τὸ φῶς τῆς οἰκείας Μεταμορφώσεως». Ὁ αὐτὸς Ἅγιος ἀποσαφηνίζει ὅτι τὸ νὰ ἐρχεται ἡ Βασιλεία Του, δὲν δηλώνει ὅτι φθάνει ἀπὸ ἄλλου σὲ ἄλλο μέρος, ἀφοῦ «πανταχοῦ ἐστὶν ὁ τοῦ παντὸς Βασιλεύς, καὶ πανταχοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία αὐτοῦ», ἀλλὰ (δηλώνει) ὅτι αὐτὴ φανερῶνεται ἀποκαλύπτεται μὲ τὴν δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ δύναμη αὐτὴ δὲν παραγίνεται στοὺς τυχόντες, ἀλλὰ «τοῖς ἐστηκόσι μετὰ τοῦ Κυρίου», δηλαδή στοὺς στηριγμένους στήν πίστη Του κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν τριῶν προκρίτων Ἀποστόλων, Πέτρου Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου, τοὺς ὁποῖους συμπαρέλαβε ὁ Κύριος στὸ ὄρος τῆς Μεταμορφώσεως, στὸ Θαβῶρ.

Τί σημαίνει ὁμως «μεταμορφώθηκε»; Σημαίνει ὅτι ἄνοιξε ὅπως εὐδόκησε λίγο ἀπὸ τὴν Θεότητά Του καὶ ἔδειξε στοὺς Ἀποστόλους τὸν ἔνοικο Θεό. Αὐτὸ ἐννοοῦμε, ὅταν ψάλλουμε στοὺς ὕμνους τῆς Ἑορτῆς: «Τῆς Θεότητός σου, Χριστέ, ἀμυδρὰν ἀγὴν παραγυμνώσας τοῖς συναναβάσι σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους...».

Αὐτὸ ὁμως ποὺ οἰκονομικῶς καὶ «ἀμυδρῶς», «καθὼς ἠδύναντο», εἶδαν οἱ τρεῖς Ἀπόστολοι, συνέβαινε πάντοτε, καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς ἐπιγείου Παρουσίας τοῦ Λόγου. Διότι ἤδη ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συλλήψεως τῆς Σαρκός, ποὺ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρὸς προσέλαβε ἐν τῷ Πρόσωπῳ Του, τὴν θέωσε καὶ τὴν πλούτισε μὲ τὰ «αὐχήματα», δηλαδή μὲ τὴν Δόξα τῆς Θεότητος, ἐνώνοντάς τὴν ὑποστατικῶς μὲ τὴν θεία Του Φύση, ἐντὸς τῆς Παναχράντου Θεοτόκου. Ἡ ὑποστατικὴ ὁμως ἔνωση δὲν κατήργησε, οὔτε σύγχυσε τίς δύο τέλειες Φύσεις, Θεία καὶ Ἀνθρώπινη. Διότι, σύμφωνα μὲ τὴν Δογματικὴ διατύπωση τῆς ἀγίας

Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, στὸ Πρόσωπο τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνώθηκαν οἱ δύο Φύσεις «ἀτρέπτως, ἀσυγχύτως, ἀχωρίστως καὶ ἀδιαιρέτως».

Ὁ Θεάνθρωπος λοιπὸν «εἶχε ὑπὸ τὴν σάρκα κεκρυμμένην τὴν λαμπρότητα τῆς φύσεως τῆς θείας», κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ. Καὶ αὐτὴ ἡ θεία δόξα καὶ λαμπρότητα ἦταν ἀθέατη, διότι ἡ περίοδος μέχρι τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ταφή, ἦταν περίοδος «κενώσεως» (Φιλιπ. β' 7), ἄκρας ταπεινώσεως, ὅπου ὁ Κύριος καὶ Θεός μας, κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, «ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περι ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί» (Ρωμ. η' 3), χαρίζοντάς μας τὴν θεία Ἀπολύτρωση.

Ἡ Μεταμόρφωσις ὑπῆρξε ἡ πρώτη ἄμεσα αἰσθητὴ φανέρωση τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν ἐπιγεια ζωὴ Του, πρὶν ἀπὸ τὴν φανέρωση αὐτῆς στήν πληρότητά της κατὰ τὴν Ἀνάσταση καὶ Ἀνάληψή Του. Μεταμορφώθηκε λοιπὸν ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ φανεῖ ὅτι «βροτὸς (δηλαδή θνητὸς) τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον».

Ὁ Εὐαγγελιστὴς λέγει ὅτι τὸ Πρόσωπον Αὐτοῦ ἔλαμψεν «ὡς ὁ ἥλιος» (Ματθ. ιζ' 2). Τὸ Φῶς τῆς Μεταμορφώσεως δὲν ἦταν αἰσθητὸ καὶ κτιστὸ «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», ἀλλὰ ἄκτιστο ὡς «δόξα τοῦ Θεοῦ Πατρὸς». Καὶ ὅπως αὐτὸ δὲν ἦταν αἰσθητὸ, ἔτσι καὶ οἱ βλέποντες (οἱ Μαθητές), δὲν τὸ εἶδαν ἀπλῶς μὲ τοὺς αἰσθητοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ μὲ μετασκευασμένους «τῇ δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος», ὅπως λέγουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Χριστὸς, ὁ Ὅποῖος μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του «διήνοιξεν αὐτῶν τῶν νοῦν τοῦ συνιέναι (γιὰ νὰ καταλαβαίνουν) τὰς γραφάς» (Λουκ. κδ' 45), «διανοίγει» καὶ στὸ Θαβῶρ τὰ μάτια τους καὶ ἀπὸ τυφλοὺς τοὺς καθιστᾶ βλέποντας. Εἶχε ἤδη προηγηθεῖ τρίχρονη μαθητεία τους κοντὰ στὸν Χριστό. Γι' αὐτὸ ἡ καθαρμένη καρδιά τους δέχεται τὴν θεία Χάρη καὶ θεωροῦν ἔστω καὶ γιὰ λίγο τὴν θεϊκὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ. Κι ἔτσι δὲν τυφλώθηκαν, ὅπως δὲν τυφλώθηκε καὶ ἡ Μυροφόρος Μαρία ἡ Μαγδαληνή, βλέπουσα τὸν Ἀναστάντα Χριστόν, ἐνῶ ἀντίθετα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τυφλώθηκε, ὅταν ὡς διώκτης Σαῦλος εἶδε τὸ ἴδιο Φῶς στήν πορεία του πρὸς τὴν Δαμασκὸ (βλ. Πράξ. θ' 8).

Πρέπει ἐδῶ νὰ σημειώσουμε ὅτι οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι καὶ οἱ καταξιωθέντες τῆς μετοχῆς τοῦ θείου αὐτοῦ

Φωτὸς ἄνθρωποι, τὸ δέχονται μόνον «χάριτι» ἀπὸ τὸ «φύσει» ὑπάρχον ἐντὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος. Καὶ ἐπίσης, ὅτι τὸ Φῶς αὐτὸ ἀποτελεῖ φυσικὴ ἄκτιστη Ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι θεία Οὐσία, ἡ Ὅποια εἶναι τελειῶς ἀπρόσιτη καὶ ἀμέθεκτη ἀπὸ τὰ δημιουργήματα.

Η ἐμφάνισις δὲ τοῦ Μωυσέως καὶ τοῦ Ἡλία ἀπεκάλυπτε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Θεὸς ζώντων καὶ νεκρῶν, ὅτι εἶναι Κύριος τοῦ Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, ἀφοῦ ὅλες οἱ προτυπώσεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης Αὐτὸν προδήλωναν καὶ σὲ Αὐτὸν ἀπέβλεπαν, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχέεται ὁ Κύριος μὲ τοὺς δούλους.

Ο Ἀπόστολος Πέτρος, σημειώνεται, ὅτι δὲν ἤξερε τί ἔλεγε ὅταν μίλησε γιὰ τρεῖς σκηνές, ἐπειδὴ ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ καιρὸς τῆς συντελείας δὲν εἶχε φθάσει -ἀλλὰ καὶ ὅταν φθάσει δὲν θὰ χρειάζονται χειροποιήτες σκηνές-, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξισώνει τὸν Δεσπότη μὲ τοὺς δούλους ἐξ αἰτίας τῆς ὁμοιότητος τῶν σκηνῶν. Διότι ὁ μὲν Χριστὸς, ὡς Υἱὸς γνήσιος, «ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἐστίν», ἐνῶ οἱ Προφῆτες, ὡς υἱοὶ γνήσιοι τοῦ Ἀβραάμ, «ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ οἰκῆσουσιν», κατὰ τὴν ἐξήγηση καὶ πάλι τοῦ Ἁγίου τοῦ Φωτὸς καὶ Κήρυκος τῆς Χάριτος Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τότε, «νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς» (Ματθ. ιζ' 5), δείχνοντας «τίς ἢ τῷ Χριστῷ πρέπουσα σκηνή». Καὶ ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς «ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε». Ἐχουμε καὶ ἐδῶ δηλαδὴ ὅπως καὶ κατὰ τὴν Βάπτισις στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ μία καταπληκτικὴ Θεοφάνεια, μία Ἀγιοτριαδικὴ φανέρωση τοῦ Ἐνὸς κατὰ τὴν Οὐσία ἀλλὰ Τριῶν κατὰ τίς Ὑποστάσεις Θεοῦ. Ὁ Ἄναρχος Πατὴρ εὐδοκεῖ καὶ ἀναπαύεται καὶ ἀρέσκειται τελειῶς στὸν Ἀγαπητὸ Υἱό Του. Τὸ δὲ Ἅγιο Πνεῦμα ὑποδηλώνεται μὲ τὴν φωτεινὴ Νεφέλη. Τὸ ὅλο Μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας καὶ Σωτηρίας εἶναι Ἀγιοτριαδικό: Ὁ Πατὴρ εὐδοκεῖ, ὁ Υἱὸς σαρκούται καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα συνεργεῖ.

Κατὰ τὴν Μεταμόρφωση ὁ Κύριος μᾶς ἀποκάλυψε τὴν πρωταρχικὴ ὠραιότητα τῆς φύσεώς μας: «ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας», σύμφωνα μὲ τὴν ἐόρτια ὑμνολογία, ὅπως τὸ εἶχαμε ἐντὸς τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς. Εἶναι σὰν νὰ μᾶς ἔλεγε: «Νὰ ποιοὶ ἦσασταν πρὶν ἀπὸ τὴν πτώση σας, νὰ μὲ τί εἶδους ἱμάτια καὶ τί εἶδους δόξα περικουμοῦνταν οἱ προπάτορες πρὸ τῆς παρακοῆς». Γι

αὐτὸ καὶ ἐνῶ ἦσαν γυμνοί, δὲν αἰσχύνονταν.

Αλλὰ ἡ Μεταμόρφωση δὲν στρέφεται μόνον πρὸς τὰ πίσω, στὴν ἀρχή. Ατενίζει καὶ ἐμπρὸς πρὸς τὴν τελικὴ δόξα τῆς Δευτέρας Παρουσίας. Εἶναι μία ἐσχατολογικὴ ἐορτὴ, μία ἐορτὴ τῆς μελλούσης ἐλπίδος. Αποτελεῖ κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειο «τὰ προοίμια τῆς ἐνδόξου Αὐτοῦ Παρουσίας». Ὁ Σωτῆρας μας εἶπε στὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο ὅτι, «οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν» (Ματθ. ιγ' 43).

Τὸ γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως ἀποτελεῖ τὸν ἀρραβῶνα τῆς «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον» θεωρίας τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα. Καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔτσι διδάσκει λέγοντας ὅτι, «[ὁ Χριστὸς] μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ...» (Φιλιπ. γ' 21).

Ο Χριστὸς μετεβίβασε καὶ μεταβιβάζει τὴν ζωὴ καὶ τὸ φῶς καὶ τὸν δοξασμὸ στους ἀνθρώπους πού ἠθελαν καὶ θέλουν νὰ μένουν ἐνωμένοι μαζί Του. Ἡ ἐνωσις αὐτὴ εἶναι ὁ νέος Παράδεισος. Καὶ αὐτὸς ὁ νέος Παράδεισος δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, τὴν «κοινωνίαν θεώσεως», τὸ ζῶν Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού ἀποτελεῖ τὸν «τόπον» φανερώσεως τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς προσοικειώσεως Αὐτῆς ἀπὸ τοὺς βαπτισθέντας πιστοὺς, μέσῳ τῶν ἁγίων Ἀρετῶν καὶ τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, καὶ μάλιστα ἐντὸς τῆς Λειτουργικῆς καὶ Εὐχαριστιακῆς ἐμπειρίας τῆς.

Καὶ τοῦτο, διότι τὸ θέμα τῆς Μεταμορφώσεως δὲν ἀναφέρεται τελικὰ οὔτε μόνον στὴν προπαιτικὴ κατάστασι, οὔτε μόνον στὴν μελλοντικὴ. Ὁ κάθε πιστὸς κάθε ἐποχῆς πρέπει νὰ μεταμορφωθεῖ-ἀλλοιωθεῖ μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν πορεία του στὴν γῆ τούτη. Πρέπει νὰ ἀνέλθει διὰ τῆς κοπιώδους πορείας τῆς ὑπομονῆς, ἀσκήσεως καὶ τῶν ἀρετῶν στὸ δικό του Θαβώρ, γιὰ νὰ δεχθεῖ ἐκεῖ τὴν ἄρρητη γλυκύτητα τοῦ Φωτὸς τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ προγευθεῖ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ζωὴ τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ἡ ὁποία κατὰ τὴν θεία βεβαίωσι «ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν» (Λουκ. ιζ' 21).

Ομως αἰσθητοποιεῖται ἀδιόρατα, χωρὶς παρατήρησι, στὸν βαθμὸ πού ἀνερχόμαστε ἀγόγγυστα, ἐν εὐχαριστίᾳ, τὸν Γολγοθᾶ τῶν δοκιμασιῶν καὶ παθημάτων μας στὴν ἐπίγεια ζωὴ μας· καὶ στὸν βαθμὸ πού καθαιρόμαστε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία μὲ τὴν ἀληθινὴ μετάνοια, πού ταπεινώναστε γιὰ νὰ ὑψωθοῦμε,

Ανακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 3ης / 16ης Ἰουλίου 2020

Τὴν Πέμπτην, 3ην / 16ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους 2020, εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς δεκάτην ἔκτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου καὶ συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐγένετο ἡ ἀποτίμησις τῆς τιμητικῆς Ἐκδηλώσεως διὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας. Ἡ ἐκδήλωσις ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας, δεδομένων τῶν ἀντιξοοτήτων τῆς παρουσίας περιστάσεως.

2. Οἱ Πρόεδροι τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν ἀνεφέρθησαν εἰς τὸ ἔργον ἐκάστης ἐξ αὐτῶν.

3. Ἀνενώθη ἡ σύνθεσις τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν διὰ τὸ ἐπερχόμενον ἐκκλησιαστικὸν ἔτος.

4. Διετρήθη ἡ αὐτὴ σύνθεσις εἰς τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια.

5. Ἀνενώθη ὡσαύτως ἡ θτεία τῶν Τοποτηρητῶν εἰς τὰς Τοποτηρητείας αὐτῶν.

6. Συνεζητήθη ἡ ὑπόθεσις τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου πρώην Λούνης Σιλουανοῦ καὶ ἀνεγνωσθησαν αἱ νέαι ἐπιστολαὶ αὐτοῦ. Ἐνημερώθη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Μεθώνης περὶ τῆς παραμονῆς ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου 12 Κληρικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς Λούνης, ἐνῶ μόνον δύο ἠκολούθησαν τὸν ἀποκοπέντα. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀνέβαλε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου πρ. Λούνης διὰ τὴν ἐπομένην Συνεδρίαν, ἐν ἀναμονῇ μεταμελείας αὐτοῦ.

7. Ἐγένετο ἐνημέρωσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῆς πορείας νομικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

8. Ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἐνημέρωσε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὸν λαμπρὸν ἑορτασμὸν τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου ἐν Ρουμανίᾳ.

9. Ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος ἐνημέρωσε τὸ Ἱερὸν Συνοδικὸν Σῶμα περὶ τῆς τελέσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ εἰς τὸν ὁμόνυμον Ἱερὸν Ναὸν ἰδιοκτησίας τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς τὴν κώμην Ἁγίου Κωνσταντίνου Φθιώτιδος, χοροστατοῦντος τοῦ ἰδίου. Εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἦδη διαμένει νομίμως καὶ κανονικῶς Ἀδελφότης Μοναζουσῶν, ἥτις ἀνέλαβε τὴν φιλοκαλίαν τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν λοιπῶν κτηρίων, ὡς καὶ τὴν ὑποδοχὴν τῶν προσκυνητῶν, διατηροῦσα τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἀνοικτὸν συνεχῶς.

10. Ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἀνεφέρθη εἰς τὴν παρουσίαν αὐτοῦ εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Φαρσάλων ἰδιοκτησίας τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅστις ὡσαύτως ἐπανηγύρισε προσφάτως.

11. Περὶ τῆς ἐπικειμένης ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Δεσφίνης (Τετάρτην, 23-7/5-8) ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ Ἐσπερινὸς τελεσθῆ εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Δάφνης ἡ δὲ Θ. Λειτουργία τελεσθῆ πανηγυρικῶς εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς Δεσφίναν Φωκίδος, γενέτειραν τοῦ Ἁγίου, παρουσίᾳ Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

12. Ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκδοθῆ Ἀνακοίνωσις διὰ τὸ θέμα τῆς μετατροπῆς τῆς Ἁγία-Σοφίᾳ εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰς ἰζαμίον ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τῶν ἀείποτε προκλητικῶν καὶ βαρβάρων γειτόνων Τούρκων.

13. Ὡς πρὸς τὸν πρὸς ἐκδοσιν Τόμον Β' τοῦ ἔργου τοῦ Θεοφ. Γαρδικίου περὶ τοῦ Μακαριστοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Μαγνησίας κυροῦ Χρυσσοστόμου Ναολίμη († 1973), ἀπεφασίσθη ὅπως ἀποτελῆ, ὡς καὶ ὁ Τόμος Α', ἐκδοσιν τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

14. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠσκολήθη καὶ μετέτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

←
ποὺ νηστεύουμε γιὰ νὰ ἀνακουφισθοῦμε, ποὺ προσευχόμαστε γιὰ νὰ πετρωθοῦμε καὶ νὰ ἀνέλθουμε ἀναβάσεις θεῖες. Ποὺ συγχωροῦμε γιὰ νὰ συγχωρηθοῦμε καὶ ποὺ ἐλεοῦμε γιὰ νὰ ἐλεηθοῦμε, ἀλλὰ καὶ ποὺ δὲν κρίνουμε γιὰ νὰ μὴν κριθοῦμε.

«*Δεῦτε συνανέλθωμεν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον...», ψάλλουμε ἐνθουσιαστικά, ἵνα «φωτὶ προσλάβωμεν φῶς καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι...», διότι «οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιοθήσονται».*

Ἡ κλήση μας συνίσταται στὸν «ὄλοτελῆ» (Α' Θεοσ. ε' 23) ἀγιασμό μας, στὴν θέωσή μας. «*Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι*» (Α' Πέτρ. α' 16), μᾶς προτρέπει ὁ Θεὸς διὰ τῶν Γραφῶν.

Οἱ περισσότεροι, ἀκόμη καὶ κατ' ὄνομα ὀρθόδοξοι καὶ χριστιανοί, εἴτε μετὰ τὴν ἀποστασία στὴν Πίστη εἴτε μετὰ τὴν ἀπρόσεκτη κοσμικὸφρονα ζωὴ, μετὰ συνεχεῖς ἀβαρίεις στὴν συνείδηση ἀπὸ τὴν ἀδιάκριτη καὶ ἀκατάπαυστη ἐνασχόληση μετὰ τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου, μετὰ τὴν δῆθεν ἐξιχνίαση

τῶν διαφόρων μυστικῶν ποὺ ἐξυφαίνονται παγκοσμίως ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ φορεῖς τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ, χάνουν τὸν καθαυτὸ προσανατολισμὸ τους καὶ κατ' ἐπέκταση χάνονται στὸ ἔρβεος τῶν φαντασιῶν καὶ τῶν πλανῶν ποὺ κυριαρχοῦν στὴν οἰκουμένη, ἀδυνατοῦντες νὰ διατελοῦν στὴν θεάρεστη ἐκείνη κατάστασις εἰρήνης καὶ ἡσυχίας πνεύματος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κύρια προϋπόθεσις θεογνωσίας καὶ θεο-κοινωνίας.

Ἐμεῖς δὲ οἱ ταπεινοὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ, ἀλλὰ ἐλεηθέντες νὰ ἀνήκουμε στὸ μικρὸν Ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος στὰ δύσκολα αὐτὰ χρόνια, ἅς μὴν παύσουμε ἀναλογιζόμενοι τὴν ἀναξιότητα καὶ ἀνεπάρκειά μας, μὰ καὶ συναισθανόμενοι τὸ μεγαλεῖο τῆς κλήσεώς μας, νὰ ἰκετεύουμε παρακλητικῶς: «*λάμπσον, Κύριε, καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς Σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα, δόξα Σοι!*».

†Ε.Γ.Κ.

6/19.8.2020

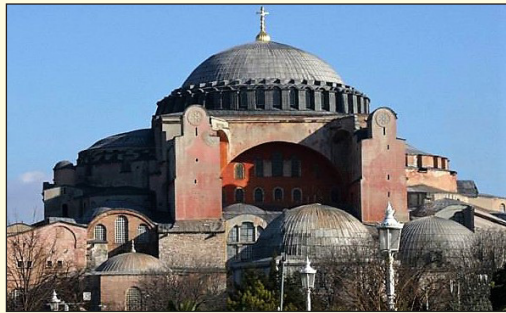

Ανακοίνωσις

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς προσφάτου ἀποφάσεως τῆς Τουρκίας διὰ τὴν ἐκ νέου μετατροπὴν τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας εἰς μωαμεθανικὸν Τέμενος

Κυνεκλονήσθη τὸ Πανελλήνιον ἀπὸ τὴν συνταρακτικὴν ταύτην εἰδήσιν. Αἰσθήματα ἀγανακτήσεως κυριαρχοῦν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας Ὀρθοδόξους. Ἔπρεπεν ὅμως νὰ ληφθῆ ἡ ἀπόφασις ἀπὸ τὴν ...«ἀνεξάρτητον τουρκικὴν δικαιοσύνην» περὶ μετατροπῆς τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς μωαμεθανικὸν τέμενος, διὰ νὰ ἀφυπνισθῆ ἡ συνείδησις τῶν νεοελλήνων. Ἔπρεπεν ὁ ἐπίδοξος Σουλτάνος τῆς Τουρκίας νὰ προβῆ εἰς τὴν νέαν βεβήλωσιν τοῦ ἱεροῦ Συμβόλου τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, διὰ νὰ κατανοήσουν ἅπαντες τὸ νόημα τῆς λαϊκῆς παροιμίας «χειρότερος Τοῦρκος, ὁ γενίτσαρος». Πράγματι, τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰ ἔπρατταν ἀνέκαθεν οἱ μὴ γνήσιοι Τοῦρκοι, οἱ γενίτσαροι. Δηλαδή οἱ πρῶν Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ἐξισλαμισθέντες εἴτε ἐκ τοῦ παιδομαζώματος, εἴτε ἐκ τῆς ἐξωμοσίας. Ἀπόγονος ἐξωμοτῶν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ χωρίου Ποταμιὰ Ριζοῦντος τοῦ Πόντου ἀποτελεῖ ὁ σημερινὸς δικτάτωρ τῆς γείτονος χώρας. Καὶ λέγομεν δικτάτωρ, καίτοι ἔχει ἐκλεγῆ, διότι καὶ ὁ Χίτλερ διὰ μέσου ἐκλογῶν ἀνεδείχθη ἀρχικῶς, ἐγκαθιδρύσας ἔπειτα ἀπολυταρχικὸν καθεστῶς.

Ἀκόμη μία ἀπόδειξις ὅτι τὸ ἦθος τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν φυλετικὴν καταγωγὴν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀγωγὴν τὴν ὁποίαν λαμβάνει. Οὕτως, λοιπόν, καὶ οἱ πλείονες τῶν ἐξ Ἀνατολῶν γειτόνων ἡμῶν, εἶναι εἰς μέγαν βαθμὸν ἀπόγονοι ἐξισλαμισθέντων Ἑλλήνων, διὸ καὶ οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν διαθέτουν κοινὰ ἐξωτερικὰ χαρακτηριστικὰ μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτο δὲν ἐμποδίζει αὐτοὺς ἀπὸ τὸ νὰ μισοῦν τὸ γένος ἡμῶν καὶ νὰ ἀλαλάζουν ἀνάρθρως ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς εἰδήσεως ὅτι ἡ Ἁγία Σοφία μετετράπη ἐκ νέου εἰς Τέμενος. Δικαίως ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ ὑπὸ τῶν Τούρκων αἰχμαλωτισθεὶς, ἀναφέρει περὶ αὐτῶν ὅτι εἶναι «πάντων τῶν βαρβάρων βαρβαρικώτατοι»! Καὶ πράγματι, ἴδιον τῶν βαρβάρων εἶναι νὰ καυχῶνται ὄχι διὰ τὰ ὅσα ἐδημιούργησαν, ἀλλὰ διὰ τὰ ὅσα ἀλλότρια ἄρπαξαν καὶ κατέκτησαν. Διὸ καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς μετατροπῆς τοῦ θαυμαστοῦ μνημείου τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς Τέμενος τὴν αἰτιολογοῦν «βάσει τοῦ δικαίου τῆς κατακτήσεως», ἥτοι τῆς ἄρπαγῆς καὶ τῆς λεηλασίας! Ποιοῦν κατ' ἔτος καρναβαλικὰς «φιέστας» διὰ τὴν Ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐνδύομενοι ὑπερηφάνως τὰ ἀπαίσια ἐνδύματα τῶν γενιτσάρων, διὰ νὰ ἱκανοποιοῦν τὸ σύμπλεγμα κατωτέρου-

τητος τὸ ὁποῖον ὑποβόσκει ἐντὸς τῆς συνειδήσεώς των, διότι συναισθάνονται ὅτι εἶναι ἐπὶ ἡλυδες εἰσβολεῖς καὶ κατακτηταὶ ἀλλοτρίων πόλεων καὶ ἐδαφῶν. Καπηλεύονται δὲ καὶ πλουτίζουν ἐπιδεικνύοντες δημιουργήματα ἄλλων λαῶν, μηδὲν ἔχοντες ἴδιον νὰ παρουσιάσουν.

Ἄραγε ἐξακολουθεῖ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς χώρας ἡμῶν νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν εἴσοδον τῶν αἰμοδιψῶν αὐτῶν βαρβάρων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν;

Ἦκούσθη ὅτι ἡ Ἁγία Σοφία ἀποτελεῖ «παγκόσμιον μνημεῖον διαπολιτισμικῆς συνυπάρξεως καὶ διαθρησκειακοῦ διαλόγου»! Πρόκειται περὶ ἀπαραδέκτων δηλώσεων. Ποῖος διάλογος χριστιανῶν – μωαμεθανῶν ἐγένετο ποτὲ εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν; Ἀπὸ τότε ἢ διὰ τῆς βίας ἄρπαγῆ καὶ βεβήλωσις ἐνὸς λατρευτικοῦ χώρου ἀπὸ βαρβάρους εἰσβολεῖς ἀπο-

τελεῖ παράδειγμα «διαπολιτισμικῆς συνυπάρξεως»; Μᾶλλον αὐτοῦ τοῦ εἶδους αἱ δηλώσεις ἀποτελοῦν μνημεῖα ἀνοησίας, ἐκτὸς καὶ ἂν πρόκειται περὶ καταχθονίου σχεδίου προκειμένου νὰ προκαλέσουν εἰς τοὺς βαρβάρους τὸν ἐκ τῶν γελῶτων θάνατον! Πάντως ἤδη ἀκούονται φων-

αὶ καὶ ἐντὸς τῆς Τουρκίας περὶ παραχωρήσεως μέρους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας εἰς τοὺς Χριστιανοὺς διὰ νὰ τελοῦν κατὰ τὰς Κυριακὰς λειτουργίας, ἐνῶ κατὰ τὰς Παρασκευὰς θὰ τελῆται ἡ μωαμεθανικὴ λατρεία. Ἄν τοῦτο συμβῆ, τότε τὸ Ἱερὸν Παλλάδιον τῆς Ὀρθοδοξίας θὰ ἔχη μετατραπῆ οὐχὶ ἀπλῶς εἰς μωαμεθανικὸν τέμενος, ἀλλ' εἰς ναὸν τῆς Πανθησκείας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ!

Ἡμεῖς, ἄς προσευχόμεθα νυχθημερόν, ὄχι μόνον δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ γένος ἡμῶν, νὰ ἔλθῃ εἰς μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς Χριστόν, γενόμενοι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ναὸς ἔμψυχος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γινῶντες ὅτι ὁ Θεὸς οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, λατρεύεται δὲ πραγματικῶς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ.

Ἐπὶ δὲ τὸ πρακτικώτερον, ὡς μέτρα ἀντιδράσεως κατὰ τῶν βεβήλων καὶ βαρβάρων γειτόνων ἡμῶν, ἄς προσέχουν ἅπαντες καὶ ἄς διαδίδουν εἰς τοὺς συμπατριῶτας ἡμῶν νὰ παύσουν τὰ τρία ταῦτα: τὰ ταξίδια εἰς τὴν Τουρκίαν, τὴν ἀγορὰν τουρκικῶν προϊόντων καὶ τὴν παρακολούθησιν τουρκικῶν «σήριαλς», τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ὑπουλον προπαγάνδαν τοῦ τουρκικοῦ βαρβαρικοῦ καθεστῶτος.

Ἀθῆναι, 07/20-07-2020
Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ψυχωφελή Σαλπίσματα*

ΠΡΙΝ νά κλείσουμε τὸ παρὸν προτελευταῖο Κεφάλαιο τοῦ ἔργου μας, θὰ ἀναφερθοῦμε στὸ «Κύκνειον Ἄσμα» τοῦ Βιογραφουμένου μας Ἀρχιερέως Μαγνησίας Χρυσοστόμου Νασλίμη, στὴν «Πνευματικὴ Διαθήκη» του, στὰ κείμενα ποὺ πρόβλεψε καὶ πρόλαβε νά ἐτοιμάσει ἐκεῖνο τὸ πρῶτο τρίμηνο τοῦ 1966, πιθανῶς ἐντὸς τῆς πρῶτου Τεσσαρακοστῆς, γιὰ νά τυπωθοῦν στὸ Ἡμερολόγιο Τοίχου τοῦ ἐπομένου ἔτους 1967 τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς καθημερινὰ σύντομα ἀναγνώσματα, πρὶν νά καταπέσει ἀσθενής.

Εἶναι θαυμαστὴ ἡ προνοητικότητά του, ἐν μέσω τόσο πολλῶν φροντίδων, ἐννοιῶν, ταξιδίων καὶ εὐθυνῶν, νά ἐτοιμάσει ἓνα ἰδιαίτερα σημαντικὸ ἔργο, στὸ ὁποῖο ἔδινε ἤδη ἀπὸ τὰ προηγούμενα ἔτη μεγάλη σημασία καὶ βαρύτητα. [...]

Περὶ τούτου γνωρίζουμε ἀπὸ εἰδικὴ ἔκδοση (Ἐπισκόπου Χρυσοστόμου, 365 Ψυχωφελή Σαλπίσματα, ἔκδ. Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς «Υπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ» Ἐλευθεροπόλεως, Θεσσαλονίκη 1978, σ.σ. 144), ἡ ὁποία διέσωσε τὸ περιεχόμενον τῶν φύλλων τοῦ Ἡμερολογίου Τοίχου τοῦ ἔτους ἐκείνου, σύμφωνα μὲ ὅσα ἀναγράφονται στὸν Πρόλογο τοῦ σχετικοῦ βιβλίου: Κάποια νεαρὴ κόρη, ἡ Θέκλα Κοσμίδου ἀπὸ τὴν Καβάλα, ἡ ὁποία ἦταν καρδιοπαθὴς ἀπὸ τὴν γέννησή της καὶ ἔφθανε στὰς δυσμὰς τῆς ὀλιγοχρόνιας ζωῆς της, διάβαζε μὲ προσοχὴ καθημερινὰ τὰ διδάγματα ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιο τοῦ 1967. Καὶ εἶπε κάποια ἡμέρα μὲ ἐνθουσιασμό στὸν πατέρα της: **«Πατέρα, αὐτοὶ οἱ λόγοι τοῦ ἁγίου Μαγνησίας ποὺ διαβάζω ἀπὸ τὸν Ἡμεροδεικτὴ εἶναι σοφὰ διδάγματα. Θὰ τὰ ἀντιγράψω, γιὰ νὰ ἐκτυπωθοῦν μιὰ μέρα καὶ νὰ ὠφελήσουν πολλές ψυχές»!** Καὶ πράγματι, ἔκανε τὴν ἀντιγραφή μὲ μεγάλο κόπο, λόγῳ τῆς ἀσθενείας της. Καὶ ὅταν τελείωσε, ἀνήγγειλε μὲ χαρὰ στὸν πατέρα της: **«Πατέρα, τελείωσα!»**. Καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ «τελείωσε» καὶ ἡ σύντομη βασανισμένη ζωὴ της καὶ μετέβη στὰ θεῖα Σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ παμπόθητα, λαμβάνοντας τὴν θεῖα ἀντιμισθία γιὰ τὴν ὑπομονή της, ὅπως καὶ γιὰ τὴν διάσωση τοῦ θησαυροῦ ποὺ θὰ παρακολουθήσουμε, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ καλοῦ ποὺ πρόλαβε νά κάνει καὶ ποὺ τῆς ὀφείλουμε γι' αὐτὸ ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη!

Οἱ δὲ οἰκεῖοι της παρέδωσαν τὸ ὑλικὸ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὑπαπαντῆς, ἡ ὁποία προέβη στὴν ἔκδοση αὐτοῦ σὲ εἰδικὸ βιβλίον μικροῦ σχετικὰ μεγέθους πρὶν ἀπὸ 40 καὶ πλέον ἔτη. Ἐγράφετο δὲ στὸν Πρόλογο: **«Περὶ τὸ τέλος τοῦ βίου του ὡς φιλόστοργος Πατὴρ [ὁ Μαγνησίας Χρυσόστομος] ἐπιθυμῶν νὰ μεταλαμπαδεύσῃ τὸ ἀπαστράπτον φῶς τῆς ἀρετῆς του εἰς τὰ πνευματικὰ του τέκνα καὶ ὅλους τοὺς πιστοὺς, συνέγραψε τὸ ἱερὸν τοῦτο πονημάτιον»** (σελ. 5).

Σὲ τί συνίσταντο τὰ κείμενα αὐτά; Ποιό ἦταν τὸ περιεχόμενον τῶν πνευματικῶν αὐτῶν «σαλπισμάτων», τὰ ὁποῖα στὸν προσεκτικὸ ἀναγνώστη ἤχοῦν παρηγορητικά, διδασκτικά καὶ ἐλεγκτικά;

Ἐκτὸς ἀπὸ κάποια λίγα καθαρῶς ἑορτολογικὰ μηνύματα κατὰ τὶς ἡμέρες κάποιων μεγάλων Ἑορτῶν, τὰ ὑπόλοιπα, ὡς συνήθως σὲ συνέχειες, ἀναλύουν θέματα ἰδιαίτερου πνευματικοῦ ἐνδιαφέροντος. Εἶναι ἀποφθεγματικὰ ρητά,

ἀξιώματα καὶ συμπεράσματα, βγαλμένα μέσα ἀπὸ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν πείρα τῆς ζωῆς...

Εἶναι θέματα ποὺ ἔχουν πάντοτε ἐπικαιρότητα καὶ ἀφοροῦν ὅλους ἀνεξαίρετως τοὺς ἀνθρώπους καὶ μάλιστα τοὺς πιστοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς. Θὰ προβοῦμε δὲ σὲ παρουσιάσῃ τους γιὰ τὴν ἀνυπολόγιστη ἀξία τους, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε δὲν κυκλοφοροῦν στίς ἡμέρες μας, καταχωριζόμενα κατὰ θεματικὴ ἀνάπτυξη (25 τὸ σύνολον).

ι) Αὐτογνωσία

Τὰ κείμενα ἀρχίζουν μὲ τὸ σημαντικὸ καὶ θεμελιῶδες θέμα τῆς αὐτογνωσίας, ἡ ὁποία θεωρεῖται **«μέγα κατόρθωμα»**: **«Διότι ἐκεῖνος, ὅστις γνωρίζει καλῶς τὸν ἑαυτόν του, ἦτοι τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀδυναμίας αὐτοῦ, αὐτὸς περιφρονεῖ τὸ ἄτομόν του καὶ δὲν εὐχαριστεῖται ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους τῶν ἀνθρώπων»** (σελ. 13). Ὑπάρχουν πράγματα τῶν ὁποίων ἡ γνώση δὲν ὠφελεῖ καθόλου τὴν ψυχὴ καὶ εἶναι μωρὸς ὁποῖος προσέχει σ' αὐτά, παραβλέποντας ἐκεῖνα ποὺ ὀδηγοῦν στὴν ψυχικὴ σωτηρία.

Ὅσο περισσότερα γνωρίζεις, γράφει ὁ συγγραφέας μας συνομιλῶντας κατὰ τὴν προσφιλεῖ μέθοδό του μὲ τὸν ἀναγνώστη του, τόσο αὐστηρότερα θὰ κριθεῖς, ἂν ἡ ζωὴ σου δὲν εἶναι ἀγιώτερη. Ἄν ὁ Θεὸς σοῦ ἐμπιστεύθηκε γνώση, δὲν εἶναι γιὰ νὰ ἐγκωμιάζεσαι, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὴν χρησιμοποιήσεις **«πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν»**. **«Διατί θέλεις νὰ συγκρίνης τὸν ἑαυτόν σου μὲ ἄλλους κατωτέρους σου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἄλλοι σοφώτεροί σου καὶ περισσότερον πεπαιδευμένοι; Θέλεις νὰ μάθῃς κάτι ποὺ σὲ ὠφελεῖ; Προτίμα νὰ ζῆς ἄγνωστος καὶ νὰ θεωρῆσαι ἀσήμαντος. Ἡ ὑψηλοτέρα καὶ ὠφελιμωτέρα ἐπιστήμη εἶναι ἡ ἀκριβῆς γνώσις καὶ περιφρόνησις τοῦ ἑαυτοῦ μας»** (σελ. 14).

Τὸ θέμα τῆς κατακρίσεως σχετίζεται μὲ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ζήτημα, γι' αὐτὸ καὶ ὁ σ. μας συμβουλεύει: ἂν δεῖς τὸν ἀδελφὸ σου νὰ ἁμαρτάνει, νὰ μὴν σπεύσεις νὰ τὸν κατακρίνεις, διότι δὲν εἶσαι καλύτερός του, οὔτε γνωρίζεις ἂν λίγο ἀργότερα δὲν περιπέσεις καὶ σὺ στὴν ἴδια ἢ καὶ σὲ χειρότερη ἁμαρτία. **«Ὅλοι εἶναι δυνατὸν νὰ πέσωμεν, καὶ ἕκαστος πρέπει νὰ πιστεύῃ, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ πέσῃ εὐκολώτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἂν ὁ Θεὸς δὲν τὸν φυλάξῃ»** (σελ. 15-16).

Ἐν συνεχείᾳ, τονίζεται ὅτι ὁ πιὸ σκληρὸς ἀγῶνας καθενὸς εἶναι νὰ νικήσῃ τὸν ἑαυτό του: **«Ἰδοὺ τί θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελῇ τὴν μοναδικὴν μας ἐνασχόλησιν· νὰ νικῶμεν τὸν ἑαυτόν μας, ν' ἀποκτῶμεν καθ' ἡμέραν περισσοτέραν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ νὰ προοδεύωμεν εἰς τὴν ἀρετὴν»** (σελ. 16).

Μέγα πλεονέκτημα καὶ εὐτύχημα γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶναι νὰ ζεῖ ὑποτασσόμενος σὲ κάποιον ἀνώτερο καὶ νὰ μὴν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. **«Διότι εἶναι πολὺ ἀσφαλέςτερον νὰ ὑπακούῃ τις, παρά νὰ διατάσῃ»** (σελ. 16). Αὐτὸς ποὺ ὑπακούει σὲ ἀνώτερο εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ εὐθύνες καὶ διατελεῖ ἐκτὸς κινδύνου στὸ νὰ γίνῃ αἴτιος κακῶν.

Χρειάζεται προσοχὴ νὰ μὴν ἐμπιστεύεσαι πολὺ τὸν λογισμό καὶ τὴν κρίση σου, συνεχίζει ὁ σ. μας, ἀλλὰ νὰ ἀκοῦς καλύτερα τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ ἄλλοι. **«Θὰ ἡδυνάμεθα**

νά διάγωμεν ἐν εἰρήνῃ καὶ γαλήνῃ πολλῇ ψυχικῇ, ἂν δὲν ἡσυχολούμεθα μὲ τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις τῶν ἄλλων, καὶ μάλιστα διὰ πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν» (σελ. 17). Ὅποιος σκορπίζει τοὺς λογισμοὺς του ἔξω, πολὺ λίγο ἢ σπάνια συμμαζεύεται ἐντὸς του. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ τονίζει ὁ σ. μας φιλοκαλικά-νηπτικά: «Ἄν ἡδυνάμεθα νὰ νεκρώσωμεν τὰ πάθη μας καὶ νὰ μὴ περισπώμεθα ἀπὸ ἐξωτερικὰ πράγματα, θὰ καθιστάμεθα τότε ἱκανοὶ νὰ γευώμεθα τὰ θεῖα πράγματα καὶ νὰ λαμβάνωμεν πείραν οὐρανίου θεωρίας» (σελ. 17).

Οἱ πόνοι καὶ οἱ ἀντιξοότητες εἶναι εὐεργεσίες, συνεχίζει ὁ σ. μας, διότι μᾶς κάνουν νὰ συμμαζεύομαστε στὸν ἑαυτὸ μας καὶ νὰ σκεπτόμαστε ὅτι ἐδῶ εἴμαστε ἐξόριστοι καὶ δὲν πρέπει νὰ στηρίζουμε τὶς ἐλπίδες μας στὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου. Οἱ ἀντιλογίες τῶν ἄλλων καὶ οἱ ὄχι καλὲς σκέψεις τους γιὰ μᾶς, παρὰ τὶς πιθανὲς καλὲς προθέσεις καὶ πράξεις μας, βοηθοῦν, «διότι αὐταὶ συντελοῦν νὰ γινώμεθα ταπεινοὶ καὶ νὰ προφυλασσώμεθα ἀπὸ τὴν ματαιὰν δόξαν». «Ὅταν οἱ ἄνθρωποι μᾶς ταπεινώνουν καὶ σκέπτωνται κακὰ περὶ ἡμῶν, τότε προστρέχομεν διὰ προσευχῆς καὶ ζητοῦμεν τὸν Θεόν, ὁ ὅποιος γνωρίζει τὰ βάθη τῶν καρδιῶν μας» (σελ. 18).

ii) Πειρασμοὶ

Τὸ θέμα τῶν πειρασμῶν εἶναι τὸ ἐπόμενο, στὸ ὁποῖο στρέφει τὴν προσοχή του ὁ σ. μας, καθ' ὅτι ὁ παρὼν βίος εἶναι «πειρατήριον» κατὰ τὸν πολὺαθλο καὶ πολυπαθῆ Ἰωβ (ζ' 1). Ἀπαιτεῖται ἐγρήγορη καὶ προσευχή, γιὰ νὰ μὴ συλληφθοῦμε στὶς παγίδες τοῦ διαβόλου. «Υπάρχουν πρὸς τούτοις πειρασμοί, οἱ ὁποῖοι μολοντί ὀδυνηροὶ καὶ ἐνοχλητικοί, εἶναι ὠρισμένως δι' ἡμᾶς ὠφέλιμοι· διότι δι' αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος ταπεινώνεται, καθαρίζεται καὶ διδάσκεται» (σελ. 20).

«Στρέφε τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ ἀποφευγε νὰ κρίνης τὰς πράξεις τῶν ἄλλων. Κρίνων τις τοὺς ἄλλους συχνάκις πλανᾶται, καὶ ὑποπίπτει εἰς ἁμαρτίαν» (σελ. 21). «Ἄν σὺ δὲν δύνασαι νὰ εἶσαι ὁποῖος ἐπιθυμεῖς, πῶς δύνασαι νὰ περιμένῃς οἱ ἄλλοι νὰ εἶναι τέλειοι; Ἐπιθυμοῦμεν νὰ διορθώνωμεν μὲ αὐστηρότητα τοὺς ἄλλους καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ διορθώνουν οἱ ἄλλοι ἡμᾶς· θέλομεν νὰ δεσμεύωνται οἱ ἄλλοι μὲ αὐστηροὺς κανόνας, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν ἀνεχόμεθα κανένα κανόνα. Ἐπὶ τούτου λοιπὸν, εἶναι σαφές, πόσον σπανίως ζυγίζομεν τὸν γείτονά μας μὲ τὸν ἴδιον ζυγόν, μὲ τὸν ὁποῖον ζυγίζομεν τὸν ἑαυτὸν μας» (σελ. 22).

iii) Περὶ θανάτου

Τὸ θέμα τοῦ θανάτου ἀκολουθεῖ. Μᾶς θυμίζει ζωηρὰ ὁ σ. μας ὅτι, ἂν ἄλλοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν παρούσα ζωὴ καὶ ἡ δική μας ἀναχώρησις ἀναβάλλεται, σημαίνει ὅτι δὲν εἴμαστε ἀρκετὰ προετοιμασμένοι καὶ ὅτι εἴμαστε ἀκόμη ἀνάξιοι τῆς δόξης τοῦ Οὐρανοῦ. «Καὶ συνεπῶς, ἄς προσπαθῶμεν νὰ ἐτοιμασθῶμεν καλύτερον διὰ τὸν θάνατον» (σελ. 24).

Νὰ ἐπιζητοῦμε τὴν ἐξέταση τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ νὰ πα-

ραλείπουμε τὶς περιττὲς συνομιλίες καὶ τὴν φιλοπερίεργη ἀνησυχία. Οἱ πλὸ μεγάλοι Ἅγιοι ἀπέφευγαν τὶς πολλὲς συναναστροφές τῶν ἀνθρώπων, «δι' αὐτὸ ἡξιώθησαν νὰ ζῶσι μυστικῶς πάντοτε ἠνωμένοι μετὰ τοῦ Θεοῦ» (σελ. 25).

Ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία, συνεχίζει ἀποφθεγματικά ὁ σ. μας, βρίσκεται στὸν φόβο τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν ἀγαθὴ συνείδηση καὶ ὄχι στὴν ζωὴ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν παραλόγων ἐπιθυμιῶν. «Εὐτυχὴς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ μολύνη ἢ νὰ βαρύνῃ τὴν συνείδησίν του» (σελ. 26).

Εἶναι μεγάλη ἡ ἀδυναμία τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, συμπεραίνει διεισδυτικά ὁ σ. μας, ἡ ὁποία ρέπει συνήθως πρὸς τὸ κακὸ. «Σήμερον ἐξομολογεῖσαι τὰς ἁμαρτίας σου,

καὶ αὔριον σὺ ὁ ἴδιος διαπράττεις τὰς ἰδί-
ας ἁμαρτίας. Τώρα ἀποφασίζεις νὰ προσέχῃς, καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἐνεργεῖς σὰν νὰ μὴ εἶχες λάβει καμμίαν ἀπόφασιν» (σελ. 28). Γι' αὐτὸ ἔχουμε λόγους νὰ εἴμαστε ταπεινοὶ καὶ νὰ μὴ ὑψηλοφρονοῦμε ποτέ. Εἶναι μωρία νὰ σκέπτεται ὁ ἄνθρωπος τὰ παρόντα καὶ νὰ μὴ μεριμνᾷ γιὰ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ, ἐνῶ σήμερον ὑπάρχει καὶ αὔριο ἀπέρχεται.

«Ἄν ἔχῃς ἀγαθὴν συνείδησιν, δὲν θὰ φοβεῖσαι τὸν θάνατον πολὺ. Θὰ ἦτο συμφερότερον εἰς σὲ νὰ προφυλάττεσαι ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, παρὰ νὰ ἀποφεύγῃς τὸν θάνατον. Ἄν δὲν εἶσαι προητοιμασμένος σήμερον, πῶς θὰ εἶσαι αὔριον; Ἡ αὔριον εἶναι ἄδηλος καὶ ἀβεβαία, καὶ πῶς δύνασαι νὰ γνωρίζῃς ὅτι θὰ ζῆς μέχρι τῆς αὔριον; Ποία ἢ ὠφέλεια δι' ἡμᾶς νὰ ζήσωμεν πολὺ,

ὅταν τόσον ὀλίγον ἐπωφελοῦμεθα τοῦ χρόνου; Ἰὼ ἡ μακρὰ ζωὴ δὲν φέρει πάντοτε μαζί της τὴν διόρθωσιν, ἀλλὰ συχνὰ τῆς αὐξάνει τὴν ἐνοχλήν. Εἶθε νὰ ἡδυνάμεθα καὶ μίαν μόνον ἡμέραν νὰ ζήσωμεν χωρὶς ἁμαρτίαν» (σελ. 29).

Μετὰ τὴν ἐνασχόληση καὶ πάλι μὲ τὰ θέματα τῆς αὐταρεσκείας, ὑπερηφανείας καὶ ταπεινώσεως, ὁ σ. μας ἐξάγει ἓνα σημερινὸ εὐαγγελικὸ συμπέρασμα ἐπὶ τοῦ κυρίου θεματός μας: «Πλήρης περιφρόνησις πρὸς τὸν κόσμον, ἐπιθυμία προόδου εἰς τὴν ἀρετὴν, ἀγάπη πρὸς πάντας, καρποὶ μετανοίας καὶ ὑπακοῆς, αὐταπάρνησις καὶ καρτερία εἰς πᾶσαν ἐναντιότητα διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, θὰ γεννήσουν ἐντὸς ἡμῶν τὴν πεποιθησιν, ὅτι θὰ ἀποθάνωμεν εὐτυχεῖς» (σελ. 34).

Τὸ θέμα τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ χρόνου γιὰ τὴν σωτηρία εἶναι συμπληρωματικὸ. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀσθενεῖ, τονίζει ὁ σ. μας, δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ μεταβληθεῖ ψυχικὰ πρὸς τὸ καλύτερο, διότι λίγοι μόνον εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὑπόσχονται μετάνοια. Γι' αὐτὸ, εἶναι ἀναγκαῖα ἡ τωρινὴ φροντίδα γιὰ τὸ αἰώνιο μέλλον μας. «Ἄν δὲν μεριμνᾷς σὺ τώρα περὶ τοῦ ἑαυτοῦ σου, ποῖος θὰ μεριμνήσῃ περὶ σοῦ βραδύτερον; Ὁ παρὼν καιρὸς εἶναι λίαν πολὺτιμος... Προσπάθει λοιπὸν τώρα νὰ ζῆς τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ δύνασαι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου νὰ χαίρῃς παρὰ νὰ φοβῆσαι» (σελ. 35).

Είναι ανοησία να φαντάζεται κάποιος ότι πρόκειται να ζήσει πολλά χρόνια, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι βέβαιος οὔτε ἂν θὰ ζήσει μία ἀκόμη ἡμέρα. Ὑπάρχουν καὶ οἱ ἀπροσδόκητοι καὶ αἰφνίδιοι θάνατοι. Γι' αὐτό, προτρέπει σοφῶς ὁ σ. μας, κάμε τώρα ὅ,τι δύνασαι γιὰ τὴν ψυχὴ σου, νὰ σκέπτεσαι γιὰ τὴν σωτηρία σου, νὰ ζεῖς σὰν ξένος καὶ ταξιδιώτης στὸν κόσμο τοῦτο. Νὰ διατηρεῖς τὴν καρδιά σου ἐλεύθερη καὶ ὑψωμένη πρὸς τὸν Θεό: **«Κατεύθυνον πρὸς τὸν Θεὸν καθ' ἡμέραν τὰ δάκρυά σου, τοὺς στεναγμούς σου, τὰς προσευχάς σου, ἵνα ἐπὶ τὸ λαμπρότερον ἐξαγνιζόμενον τὸ πνεῦμα σου μετὰ θάνατον ἄξιον γίνῃ νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ Κυρίου»** (σελ. 36).

Τότε θὰ ἀποδειχθεῖ ὅτι σοφὸς στὸν κόσμο τοῦτο ἦταν ἐκεῖνος πού εἶχε μάθει νὰ θεωρεῖται μωρὸς γιὰ τὸν Χριστό καὶ νὰ περιφρονεῖται χάριν Αὐτοῦ. Κάθε λύπη πού ὑποφέραμε ὑπομονετικά, θὰ φέρει χαρά. Ἡ σιωπὴ καὶ ὄχι οἱ μακρὲς συνομιλίες θὰ φέρουν χαρὰ καὶ θὰ ὠφελήσουν τὰ καλὰ ἔργα, παρὰ οἱ πολλοὶ καὶ ὠραῖοι λόγοι.

iv) Ὑπομονή

Τὸ θέμα τῆς ὑπομονῆς εἶναι σημαντικό, κατὰ τὸν διακριτικὸ σ. μας, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ προσπαθοῦμε νὰ υποφέρουμε τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων καὶ τὶς ἀδυναμίες τους, διότι καὶ ἐμεῖς ἔχουμε πολλὰς ἀδυναμίες, τὶς ὁποῖες πρέπει νὰ υποφέρουν οἱ ἄλλοι. Καὶ ὅπως παρακολουθοῦμε τοὺς ἄλλους, ἔτσι κι ἐκεῖνοι παρακολουθοῦν ἐμᾶς.

Ἀπαιτεῖται νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Χριστό, τονίζει Χριστοποθήτως ὁ σ. μας, νὰ κατοικήσει ὁ Χριστὸς μέσα μας, ὥστε νὰ φροντίζει καὶ νὰ θεραπεύει τὶς ἀνάγκες μας καὶ νὰ μὴν ἔχουμε τὴν ἐλπίδα μας στοὺς ἀνθρώπους. **«Ἀνθρῶπε, δὸς τόπον ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἵνα εἰς αὐτὴν κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς, καὶ μὴ ἐπιτρέψῃς εἰς ἄλλον νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Ὅταν κατέχῃς τὸν Χριστὸν εἶσαι εὐτυχὴς καὶ Αὐτὸς ἀρκεῖ διὰ σέ»** (σελ. 38).

Γι' αὐτό καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπολογίζουμε σὲ ὁποιοιδήποτε ἀσθενῆ καὶ θνητὸ ἄνθρωπο, οὔτε νὰ λυπούμαστε ἂν εἶναι ἀκόμη καὶ ἐναντίον μας, διότι οἱ ἄνθρωποι μεταβάλλονται εὐκόλα σὰν τὸν ἄνεμο. Ἀκόμη καὶ ὁ Κύριός μας εἶχε ἐχθροὺς καὶ συκοφάντες καὶ ἄρα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναμένουμε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶναι φίλοι καὶ εὐεργέτες μας. Μὲ τὰ ὀδυνηρὰ πού μᾶς συμβαίνουν κερδίζουμε τὸν στέφανο τῆς ὑπομονῆς. **«Ὑπόμεινον μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τὸν Χριστόν, ἂν θέλῃς νὰ βασιλεύσῃς μετὰ τοῦ Χριστοῦ. Ὀλίγον νὰ ἐνδιαφέρεσαι ποῖος εἶναι κατὰ σοῦ ἢ ὑπὲρ σοῦ· ἀλλὰ φρόντιζε, ὅπως ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ σοῦ εἰς ὅ,τι δήποτε ἐπιχειρεῖς. Ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων δὲν δύναται νὰ βλάψῃ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους προστατεύει ὁ Θεός»** (σελ. 40).

Γιὰ τὴν εἰρήνη μὲ τοὺς ἄλλους, μᾶς βεβαιώνει ὁ εἰρηνικὸς σ. μας, εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ταπεινώση τοῦ πνεύματος. **«Ἐχε εἰρήνην πρῶτον σὺ εἰς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ τότε μόνον θὰ δυνηθῇς νὰ εἰρηνεύσῃς καὶ τοὺς ἄλλους. Ἄνθρωπος εἰρηνικὸς κάμνει μεγαλύτερον καλὸν παρὰ ἄνθρωπος σοφός»** (σελ. 40). Τὸ νὰ ζεῖς εἰρηνικὰ μὲ ἀγαθούς καὶ εὐγενεῖς ἀνθρώπους εἶναι μὲν εὐχάριστο, ἀλλ' ὄχι μέγα κατόρθωμα. Εἶναι ὅμως μεγάλη χάρις καὶ ἀξιόπαινη ἀρετὴ, ὅπως καὶ ἰδιαίτερα ἡρωϊκὴ διαγωγή νὰ εἶσαι ἱκανὸς **«νὰ ζῆς εἰρηνικῶς μετὰ πεισμώνων, ἀπειθάρχων καὶ σκληρῶν»** (σελ. 42).

Ὅφείλουμε νὰ μὴν ἔχουμε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό μας, διότι πάντοτε ἔχουμε ἀνάγκη τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, **«καθόσον στερούμεθα πολλάκις τῆς ἀπαραιτήτου διακρίσεως διὰ νὰ κανονίσωμεν τὰς πράξεις μας»** (σελ. 42).

Ἔχουμε λίγο φῶς μέσα μας, ἀλλὰ μπορούμε εὐκόλα νὰ τὸ χάσουμε ἐξ αἰτίας τῆς ἀμέλειάς μας. Πολλὲς φορές κάνουμε τὸ κακὸ καὶ δικαιολογοῦμε τὸν ἑαυτό μας. Ἄλλοτε κινούμαστε ἀπὸ πάθος καὶ θεωροῦμε τοῦτο ζῆλο. Κατακρίνουμε τοὺς ἄλλους γιὰ μικρὰ πράγματα, καὶ παραβλέπουμε τὰ δικά μας τὰ μεγαλύτερα. Ἐνῶ ἐκεῖνος πού κρίνει καλῶς καὶ ὀρθῶς τὶς δικές του πράξεις, δὲν ὑπάρχει πιθανότητα νὰ κρίνει αὐστηρὰ τοὺς ἄλλους.

Ἡ ἐνθύμιση τῶν μεγάλων δεινῶν τῶν ἄλλων, συνεχίζει μὲ ἀπλότητα καὶ βεβαιότητα ὁ σ. μας, μᾶς καθιστᾷ ἱκανοὺς νὰ υποφέρουμε εὐχαρίστως τὰ δικά μας ἐλαφρότερα παθήματα. Αὐτά, εἴτε εἶναι μεγάλα εἴτε εἶναι μικρά, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ υποφέρουμε μὲ ὑπομονή. Ὁ πραγματικὰ ὑπομονετικὸς ἄνθρωπος δὲν ἐξετάζει ποιὸς τὸν δοκιμάζει, ἂν εἶναι ἀνώτερος ἢ κατώτερος, καλὸς ἢ κακός· ἀλλὰ δέχεται τὰ πάντα σὰν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ μὲ εὐγνωμοσύνη, διότι ὁ Θεὸς γιὰ ὅ,τι υποφέρουμε δὲν θὰ μᾶς στερήσει ἀμοιβῆς. **«Ἄν ἐπιθυμῇς τὸν στέφανον, ἀγωνίσθητι μὲ θάρρος, ὑπόφερε μὲ ὑπομονήν. Δὲν καταντᾷ τις εἰς τὴν ἀνάπαυσιν, χωρὶς πόνον, οὔτε εἰς τὴν νίκην χωρὶς ἀγῶνα»** (σελ. 49).

Ἐπίσης, ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἀνάπαυσή μας δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ κάποιο πρόσωπο, μὲ τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ ζοῦμε μαζί σὲ συμφωνία αἰσθημάτων, τονίζει ὁ βαθὺς ἀνατόμος τῆς ψυχῆς σ. μας· μόνον ἂν τὸ στήριγμά μας εἶναι ὁ Θεὸς δὲν καταβαλλόμαστε ἀπὸ λύπη ὅταν κάποιος ἀγαπητὸς φίλος ἀπομακρύνεται ἢ ἀποθνήσκει. Καὶ συμπεραίνει: **«Πᾶσα ἀγάπη τῆς ὁποίας ὁ δεσμὸς δὲν εἶναι ὁ Θεός, δὲν εἶναι οὔτε ἀληθινή, οὔτε καθαρὰ. Ὅ,τιδήποτε πρᾶγμα ἀγαπᾶται ὑπερβαλλόντως καὶ ἐπιθυμεῖται περιπαθῶς, μολύνει τὴν ψυχὴν καὶ ἀποχωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Ὑψίστου ἀγαθοῦ... Ἄνευ τοῦ Θεοῦ ἡ φιλία εἶναι στείρα καὶ ὀλίγον διαρκεῖ»** (σελ. 50).

Συνδέοντας τὸ θέμα μὲ τὴν δυνατότητα μετανοίας, λέγει ὁ σ. μας ὅτι ἡ συνειδησή μας καθαρίζεται μὲ τὴν συντριβὴ καὶ μὲ τὴν ταπεινὴ ἐξομολόγηση· ὥστε ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν μας νὰ μπορούμε ἐλεύθερα νὰ ἐρχόμαστε σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεό. Νὰ αισθανθοῦμε λύπη ζωηρὴ γιὰ ὅλες τὶς ἁμαρτίες μας καὶ νὰ ἐξομολογούμε τὶς ἀθλιότητές μας, πού ἀποτελοῦν καρπὸ τῶν παθῶν μας. Νὰ λυπηθοῦμε καὶ νὰ στενάξουμε πού βρισκόμαστε ἀκόμη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου.

Ὅσο μεγάλος κι ἂν εἶσαι ἀπέναντι τοῦ ἀδελφοῦ σου, μᾶς συμβουλεύει πατρικά, χρεωστεῖς νὰ φέρεσαι ὡς ἴσος καὶ νὰ μὴ φρονεῖς τίποτε τὸ μεγάλο γιὰ τὸν ἑαυτό σου. **«Ἐὰν προσέχωμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, ἡ κακία τοῦ πλησίον δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μᾶς ἐκβάλῃ ἀπὸ τὸ ὀχύρωμα τῆς ἀρετῆς τῆς ἰδικῆς μας. Θέλετε ν' αὐξήσετε εἰς τὴν δύναμιν; Αὐξήσατε εἰς τὴν ἀγάπην»** (σελ. 54)...

(*) Πρῶτη δημοσίευση ἀποσπάσματος ἀπὸ τὸν πρὸς ἔκδοση Τόμο Β' τοῦ ἔργου: Ἐπίσκοπος Μαγνησίας Χρυσόστομος Νασιλίμης 1910-1973 - Ακατάβλητος Ἀγωνιστὴς Πίστεως καὶ Ὑπομονῆς. Εἶναι ἀπὸ τὸ προτελευταῖο Κεφάλαιο Κ': Ὑστατὴ ὑπὲρ Πίστεως προσπάθεια, Ὑποκεφάλαιο 6: Κύκνειον Ἄσμα - «Πνευματικὴ Διαθήκη».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πανηγυρίς 'Ιεράς Μονής 'Αγίων 'Αναργύρων 'Αγίου Κωνσταντίνου Φθιώτιδος

Τήν Τρίτη, 1/14-07-2020, έορτή τών 'Αγίων 'Αναργύρων Κοσμά καί Δαμιανού τών έκ Ρώμης, πανηγύρισε ή 'Ιερά Μονή 'Αγίων 'Αναργύρων στόν 'Αγιο Κωνσταντίνο Φθιώτιδος. 'Αφ' έσπέρας έψάλη ό Μέγας πανηγυρικός 'Εσπερινός χοροστατούντος του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου, ενώ τήν κυριώνυμο ήμέρα έτελέσθη ό 'Ορθρος καί ή 'Αρχιερατική Θεία Λειτουργία υπό του αυτού 'Ιεράρχου, μέ τήν συμμετοχή τών 'Ιερέων τής 'Αρχιερατικής περιφέρειας Φθιώτιδος τής 'Ιεράς Μητροπόλεως Δημητρι-

άδος. Μετά τό πέρας τής Θείας Λειτουργίας έψάλη Κτητορικό Μνημόσυνο γιά τήν άοίδιμο 'Αθηνά Μαλάκη, ή όποία άνήγειρε τόν 'Ιερό Ναό, τούς βοηθητικούς χώρους καί τό διώροφο κτήριο, μέ τήν προοπτική νά λειτουργήσεί ώς Γηροκομείο. 'Η κτητόρισα μέ δωρεά έν ζωή μεταβίβασε τό έν λόγω άκίνητο στό Γενικό Ταμείο τής 'Εκκλησίας μας. Τέλος δέ παρετέθη τράπεζα γιά τούς Κληρικούς, τίς προσελθούσες Μοναχές καί τούς 'Ιεροψάλτες υπό τής 'Αδελφότητος.

Σημειωτέον, ότι πανηγύρισε έπίσης καί ό όμώνυμος 'Ιερός Ναός στα όρια 'Ελευσίνος-Μάνδρας 'Αττικής, όπου στόν Μεγάλο 'Εσπερινό χοροστάτησαν ό Σεβ. Μητροπολίτης 'Αττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί ό Σεβ. Μητροπολίτης 'Ωρωπού & Φυλής κ. Κυπριανός, καί έν συνέχεια τελέσθηκε ιερά 'Αγρυπνία όπου προσέστη ό Σεβ/τος κ. Κυπριανός.

'Η έορτή τής 'Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης

Τήν Πέμπτη, 17/30-07-2020, έορτή τής 'Αγίας Παρθενομάρτυρος Μαρίνης, στόν όμώνυμο περικαλλή Ναό στην Καλλιόπολη Πειραιώς στόν πανηγυρικό 'Εσπερινό καί τήν έπακολουθήσασα Λιτανεία προεξήρχε ό Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιώς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, ενώ τό πρῶν τήν 'Αρχιερατική Θεία Λειτουργία τέλεσε ό Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών καί πάσης 'Ελλάδος κ. Καλλίνικος, συμ-

παραστατούμενος υπό 'Ιερέων καί Διακόνου. 'Ο δέ Σεβασμ. Πειραιώς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος τό πρῶν ιεροούργησε στό πανηγυρίζον όμώνυμο Παρεκκλήσιο στην Σαλαμίνα.

Στήν 'Ιερά Μονή 'Αγίας Μαρίνης στην Ντάρδεζα Κερατέας 'Αττικής τών ιερών 'Ακολουθιών προέστη ό Σεβασμ. Μητροπολίτης 'Αττικής καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Θυρανοίξια Ναού στην Νάξο

Μετά τής πρεπούσης τάξεως έτελέσθη ή 'Ακολουθία τών Θυρανοξίων του νεόδμητου περικαλλούς Ναού Παναγίας Γιάτρισσας, 'Αγίου Νικοδήμου του 'Αγιορείτου καί 'Αγίων Πάντων στην νήσο τής Νάξου υπό του Σεβ/του Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Τοποτηρητού Κυκλάδων καί Δωδεκανήσου κ. Φωτίου τό έσπέρας τής Τετάρτης, 16/29-07-2020. Μετά τήν 'Ακολουθία του 'Αγιασμού, έψάλη ό πρῶτος πανηγυρικός 'Εσπερινός επί τή έορτή τής 'Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. Τό πρῶν τής Πέμπτης, 17/30 'Ιουλίου, έτελέσθη ή

πρῶτη Θεία Λειτουργία υπό του Παν/του 'Ιερομ. π. Καλλινίκου, χοροστατούντος του Σεβ/του κ. Φωτίου, ό όποίος έκφώνησε όμιλία.

Πανηγύρις Προφήτου 'Ηλιού

Τήν Κυριακή Η' Ματθαίου, 20-07/2-08-2020, έορτή τής ώς εις ούρανόν πυρφόρου αναβάσεως του Προφήτου 'Ηλιού, πανηγύρισε ή 'Ιερά Μονή Προφήτου 'Ηλιού στην περιοχή Λάλα στις Μηλιές του νομού 'Ηλείας. Στόν 'Ορθρο καί στην έπακολουθήσασα 'Αρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξήρχε ό Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών καί πάσης 'Ελλάδος κ. Καλλίνικος, μέ τήν συμμετοχή του Προϊσταμένου τής Μονής 'Αρχιμ. π. Γρηγορίου, καί του 'Ιεροδιακόνου π. Μακαρίου. Μετά τό πέρας τής Θείας Λειτουργίας, έπηκολούθησε ή λιτανεία τής 'Ιεράς Εικόνας περίξ του

Καθολικού τής Μονής.

Στην Βερδικούσσα Έλασσόνος πανηγύρισε επίσης ο ιστορικός Ναός του Προφήτου Ήλιου, όπου μετέβη κατόπιν προσκλήσεως τής Ένορίας και εύλογίας του άσθενούντος Σεβ. Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Άθανασίου ο Θεοφ. Έπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης. Χοροστάτησε στον Μεγάλο Έσπερινό και άνημερα προέστη τής Θείας Λειτουργίας,

τήν όποίαν τέλεσε μαζί μέ τον γηραιό Έφημέριο Πρωτ. π. Άθανάσιο Τσιότρα. Έψαλαν πανηγυρικά καλλίφωνοι τοπικοί Έεροψάλτες και προσήλθε μεγάλο πλήθος πιστών. Ό λειτουργός Έπίσκοπος έκφώνησε, όπως και στον Έσπερινό τής παραμονής, έόρτιο Κήρυγμα. Μεταξύ των προσελθόντων ήταν και ο Δήμαρχος Έλασσόνος κ. Νικ. Γάτσας, όπως και οι τοπικές άρχές, και άπαντες παρεκάθησαν στην τράπεζα που προσφέρθηκε στην ένοριακή αίθουσα.

Ή έορτή του Άγιου Έρομάρτυρος Ίωσήφ του έκ Δεσφίνης

Τήν Τετάρτη, 23-07/05-08-2020, ή Έκκλησία μας πανηγύρισε τήν μνήμη του Άγιου Νέου Έρομάρτυρος Ίωσήφ του έκ Δεσφίνης († 1944). Έπίκεντρο του έορτασμού άποτέλεσε ή κωμόπολη τής Δεσφίνης Παρνασσίδος του Νομού Φωκίδος, γενέτειρας του Άγιου, και συγκεκριμένα ο ιστορικός Ναός Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου. Στόν Όρθρο και στην Άρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος, συμπαραστατούμενος υπό Έιρέων και Διακόνου. Παρέστησαν

συμπροσευχόμενοι οι Σεβ. Μητροπολίτες Πειραιώς & Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, Άττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος και Δημητριάδος κ. Φώτιος, καθώς και άλλοι Κληρικοί. Στό Κοινωνικό Όμιλία έκφώνησε ο Σεβ/τος Άττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος. Παρέστησαν άρκετοί πιστοί τής περιοχής, έκπρόσωποι τής τοπικής αυτοδιοικήσεως, καθώς και ή τέως Δήμαρχος Δεσφίνης κα Παναγιώτα Καμπαφλή.

Ό Άγιος Έρομάρτυς Ίωσήφ έορτάσθηκε και στην Κάρυστο τής Εύβοίας, όπως συμβαίνει κατά τα τελευταία έτη, έφ' όσον ο ήρωικός αυτός Κληρικός τής Έκκλησίας μας διακόνησε εις αυτήν επί δύο σχεδόν έτη (1933-1935). Κατόπιν σχετικής προσκλήσεως πιστών τής περιοχής και προτροπής του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου και τής Έιρας Συνόδου, μετέβη για τόν έορτασμό ο Θεοφ. Έπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετά του έφημερεύοντος στον Ναό των Άγιων Τιμοθέου και Μαύρας Καρύστου Αιδ. π. Κων/νου Τερζάκη. Στην Θεία Λειτουργία προσήλθαν άρκετοί πιστοί και έλαβαν τήν αισθητή εύλογία του Νεοφανούς Άγιου. Ό Θεοφ. Γαρδικίου έκεφώνησε θείο Κήρυγμα. Τελέσθηκε ιερά Λιτανεία περίξ του Ναού και εύλογήθηκε ή Άρτοκλασία, μετά δε τήν διανομή του Άντιδώρου δόθηκαν ως εύλογία μικρές χάρτινες Εικόνες του έορταζόμενου Άγιου.

Ή Έορτή τής Άγίας Όσοιπαρθενομάρτυρος Παρασκευής

Τό Σάββατο, 26-07/08-08-2020, μνήμη τής Άγίας Παρασκευής, ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος μετέβη στον ιστορικό Έερό Ναό Άγίας Παρασκευής στό Μοναστηράκι Άθηνών, όπου χοροστάτησε στον Όρθρο, τέλεσε τήν Άρχιερατική Θεία Λειτουργία και έκφώνησε τόν θεϊόν λόγον.

Στόν Άμπελώνα Λαρίσης έόρτασε ο όμνυμος Έερός Ναός, όπου των ιερών Άκολουθιών προέστη ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, τή εύλογία του άσθενούντος Μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Άθανασίου.

Ό Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς και Σαλαμίνος κ. Γερόν-

τιος χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ καὶ στὴν ἐπακολουθήσασα ἱερὰ Λιτανεία, στὸ ὁμώνυμο Ἑσπερινὸ στὴν Ἁγία Βαρβάρα.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος μετέβη στὸ πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ Λουτουφί Βοιωτίας, ὅπου προεξήρχε τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας.

Στίς Ἀχαρνές Ἀττικῆς, στὴν Ἀγρυπνία τῆς πανηγυριζούσης ἱστορικῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, στοὺς πρόποδες τῆς Πάρνηθος, στὸν Μεγάλο Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος. Παρέστη ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀρχιμ. π. Θεοδόσιος καὶ ἄλλοι Κληρικοί. Τελέσθηκε ἱερὰ Λιτανεία, παρὰ τὸ ἄσπαστον τοῦ καιροῦ, καὶ ὁ χοροστατῶν Ἐπίσκοπος ἐκφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία. Στὸν Ὁρθρο καὶ στὴν Θ. Λειτουργία, ἐν συνεχείᾳ, προσέστη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ.

Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ἐκφώνησας ἐπίσης θεῖο Κήρυγμα, καὶ στὸ τέλος ἡ Ἀδελφότης ἐδεξιώθη τὸν ἱερό Κληρο καὶ τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητές.

Τέλος, στὴν Χαλκίδα Εὐβοίας πανηγύρισε ὁ ἱστορικός Ναός τῆς πολιούχου Ἁγίας Παρασκευῆς. Τὸν πανηγυρικό Ἑσπερινὸ τέλεσαν οἱ Παν/τοι Ἀρχιμ. π. Τιμόθεος Βλάχος καὶ Ἱερομ. π. Καλλίνικος, ἐνῶ στὴν Θεία Λειτουργία τῆς κυριωνύμου ἡμέρας προέστη ὁ π. Τιμόθεος.

Πανηγύρεις Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου

Τὴν Δευτέρα, 28-07/10-08-2020, ἐορτὴ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου τῆς Θαυματουργοῦ καὶ Ἰαματικῆς, πανηγύρισαν ἱερὰ Προσκυνηματά της, μὲ πρῶτιστη τὴν λαμπρὰ Ἑορτὴ διὰ τῆς καθιερωμένης ὀλονύκτιας Ἀγρυπνίας στὴν ὁμώνυμη Ἱερὰ Μονὴ στὴν Λυκόβρυση Ἀττικῆς. Ὅμως, λόγῳ τῆς πανδημίας οἱ πολυπληθεῖς προσκυνητές δὲν προσκύνησαν ὅπως γίνεται ἀνεκαθεν ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ στὸ ἄσπαστον τῆς Μονῆς, ἀλλὰ μὲ εὐλάβεια καὶ τάξη ἀσπάστηκαν τὸ Εἰκόνημα τῆς Ἁγίας στὸ πρῶτο Παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας ἀπὸ ἰδρύσεως τῆς Μονῆς. Ἡ ἱερὰ Ἀγρυπνία τελέσθηκε ἐν

τούτοις στὸ περίλαμπρο Καθολικὸ μὲ ἱεροπρέπεια. Στὸν Μ. Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, συγχοροστατούντων τῶν Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου καὶ Δημητριάδος κ. Φωτίου. Ἐψαλε ὁ Βυζαντινὸς Χορὸς τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς ὑπὸ τὴν χοραρχία τοῦ Μουσικολ. κ. Ἀθ. Ἰωαννίδη. Ἡ Λιτὴ ἐψάλη ἐναντι τοῦ Καθολικοῦ στὸν αὐλειο χῶρο, ὅπως καὶ τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὰ Ἐγκώμια, καὶ ὁ Σεβ/τος κ. Χρυσόστομος ἐκφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία. Κατόπιν, εὐλογήθηκαν οἱ ἄρτοι καὶ τὰ μῆλα, ἐνῶ στὴν συνέχεια ἀκολούθησε ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐψάλη ὁ Μεθέορτος Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, καὶ τελέσθηκε τὸ καθιερωμένο Κτητορικὸν Μνημόσυνο.

Στὸ Σιδηρόκαστρο τοῦ νομοῦ Σερρών πανηγύρισε ὁ Ναὸς τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου, μὲ συμμετοχὴ τῶν Αἰδ. Πρεσβ. π. Νικολάου, π. Παναγιώτου καὶ π. Ραφαήλ. Ὁ Σεβ/τος κ. Γρηγόριος ἐκφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία.

Στὴν Κομοτηνὴ, πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος προσκυνηματικός Ναὸς τῆς Ἁγίας, ὅπου τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος μὲ τοὺς Ἀρχ/τες π. Παφνούτιο καὶ π. Ἰγνάτιο, καὶ συμμετοχὴ πλήθους πιστῶν.

Στὸν προσκυνηματικὸ Ναὸ τοῦ ὁμώνυμου Ἑσπερινὸ τοῦ ὁμώνυμου Ἑσπερινοῦ τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ἐορτικῶς, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, ὁ ὁποῖος εὐλόγησε καὶ τοὺς ἄρτους καὶ τὰ μῆλα τῆς Ἁγίας καὶ ἐκφώνησε Ὁμιλία. Ἐψαλε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστικὴ Βυζαντινὴ Χορωδία ὑπὸ τὸν κ. Στυλιανὸ Μακρῆ, υἱὸ τοῦ Χοράρχου κ. Μιχαῆλ Μακρῆ.

Τὸ πρῶτὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία, μὲ συμμετοχὴ τριῶν Ἱερέων.

Τά Όνομαστήρια του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου

Τήν Τρίτη, 29-07/11-08-2020, μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, έόρτασε τά Όνομαστήριά του ό σεπτός Προκαθήμενος τής Έκκλησίας μας Μακαριωτάτος Αρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Καλλίνικος. Άφ' έσπέρας τελέσθηκε ό έόρτιος Έσπερινός, στόν όποϊόν χοροστάτησε, στό Καθολικό τής Έρεάς Μονής Αγίων Ταξιάρχων στά Άθήκια Κορινθίας. Άνήμερα, έτελέσθη πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου κ. Καλλινίκου, μέ τήν συμμετοχή των Σεβασμιωτάτων και Θεοφιλεστάτων Αρχιερέων: Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερωντίου, Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου, Δημητριάδος κ. Φωτίου, Ωρωπού και Φυλής κ. Κυπριανού, Μεθώνης κ. Άμβροσίου και Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, είκοσι Έρέων και δύο Διακόνων. Τούς ιερούς

ΰμνους απέδωσε ό Πρωτοψάλτης κ. Άθανάσιος Παϊθανάς μετά μελών τής Χορωδίας του. Προσήλθαν πολλοί πιστοί, γιά νά εύχηθούν έκ του σύνεγγυς στόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο και Πνευματικό τους Πατέρα. Κατά τό Κοινωνικό έόρτια Όμιλία έκφώνησε ό Θεοφ/τος Γαρδικίου κ. Κλήμης, κάνοντας και εύφημο μνεία στην προσωπικότητα του Μακαριωτάτου Προέδρου, εύχηθείς γιά καλλίνικη διακονία Άληθείας και Άγάπης εις αυτόν πρός όφελος άπάντων. Στην δέ Άπόλυση, ό Μακαριώτατος εξέφρασε τίς εύχαριστίες του πρός τούς παρισταμένους Αρχιερείς και Κληρικούς, πρός τούς Έροψάλτες και πρός όλους όσοι προσήλθαν. Μετά τό πέρας τής Θείας Λειτουργίας, ή φιλόξενος Άδελφότης τής Μονής παρέθεσε πλούσια τράπεζα πρός τούς Αρχιερείς, τόν ιερό Κλήρο και τούς πιστούς.

Ή Έορτή τής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Τήν Τετάρτη, 6/19-08-2020, ή Έκκλησία μας έόρτασε τήν Δεσποτική Έορτή τής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Χριστού. Ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Καλλίνικος χοροστάτησε στόν πανηγυρικό Έσπερινό τής παραμονής στόν ιστορικό Ίερό Ναό Μεταμορφώσεως στην Κυψέλη Άθηνών, ενώ τήν κυριώνυμο ήμέρα μετέβη στόν όμώνυμο πανηγυρίζοντα Ναό στην πόλη τής Κορίνθου, όπου χοροστάτησε στόν Όρθρο και τέλεσε τήν Αρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Στόν Ίερό Ναό Μεταμορφώσεως στην Άγία Βαρβάρα, των ιερών Άκολουθιών προέστη ό οικείος Ίεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερώντιος.

Έπίσης, πανηγύρισε και ή Έερά Μονή Μεταμορφώσεως στόν Βαρνάβα Άττικής, κτήτωρ τής όποίας ύπήρξε ό μακαριστός Μητροπολίτης Εύριπου και Εύβοίας κυρός Παΐσιος († 1987). Στόν πανηγυρικό Έσπερινό τής παραμονής και στόν Όρθρο και τήν Θεία Λειτουργία τής κυριωνύμου ήμέρας προεξήρχε ό οικείος Ίεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Άκόμη, έόρτασε και τό Ήουχαστήριο στην Νεοκαισάρεια Πιερίας, όπου τήν Θεία Λειτουργία τέλεσε ό Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος.

Πανηγύρεις Κοιμήσεως τής Θεοτόκου

Τήν Παρασκευή, 15/28-8-2020, εορτάσθηκε ἡ Κοίμησις καὶ Μετάστασις τῆς Παναγίας μας ἀπὸ ὅλους τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους μετὰ τῆς δεούσης εὐλαβείας καὶ χαρμονῆς. Στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος χοροστάτησε τὴν παραμονὴ στὸν Μεγάλον Ἑσπερινὸν στὸν Ἱερόν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Ἀνθούπολη στὸ Περιστέρν. Τὸ πρῶτον τὴν ἐόρτιαν Θεῖαν Λειτουργίαν τέλεσε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδ. π. Ἀρσενίου Κοντογιαννόπουλου, ἐκφώνησας κατάλληλον ἐόρτιον λόγον.

Στὸν Πειραιᾶ, πανηγύρισε ὁ Καθεδρικός Ναὸς τῆς Κοιμήσεως καὶ στὸν Μεγάλον Ἑσπερινὸν τῆς παραμονῆς χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, μετὰ συγχοροστασίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου. Ἐόρτια Ὁμιλία ἐκφώνησε ὁ Σεβ/

τος κ. Χρυσόστομος. Τὴν δὲ πρῶταν, τὴν ἐόρτιαν Θ. Λειτουργίαν

για τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε ἐόρτιον λόγον.

Στὸν εορτάζοντα Ναὸν στὴν Βίτωλη Φθιώτιδος λειτούργησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φῶτιος.

Στὸ Ἑσπερινὸν τῆς Κοιμήσεως στὸν Ἅγιον Δημήτριον (Μπραχάμι) λειτούργησε ὁ Αἰδ. Πρωτ. π. Στυλιανὸς Τομαῆς (βλ. φωτογραφία).

Στὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως στὸ Καψούρι Καρύστου Ευβοίας τελέσθηκε ἐόρτια ἱερατικὴ Θ. Λειτουργία.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου

Μὲ λαμπρότητα εορτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ λαοφιλοῦς Ἁγίου Φανουρίου τὴν Τετάρτη, 29-8/9-9-2020. Ἐπίκεντρο τοῦ ἐορτασμοῦ ἦταν ὁ Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Φανουρίου στὴν Γλυφάδα Ἀττικῆς. Ἀφ' ἐσπέρας ἐψάλη ὁ Μέγας πανηγυρικός Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου, μετὰ τὴν συμμετοχὴν ἱερέων καὶ πολλῶν πιστῶν. Στὸν προαύλειον ἄντρον τοῦ Ναοῦ τελέσθηκε ἡ Λιτὴ καὶ ἡ Ἀρτοκλασία, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποῖων ὁ Σεβ/τατος ἐξεφώνησε σύντομον λόγον. Τὴν κυριώνημον ἡμέραν στὸν Ὁρθρον χοροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ ἐν συνεχείᾳ στὸν τρισαρχιερατικὸν συλλεῖτονργο προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, μετὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν ὡς ἄνω Ἀρχιερέων, πέντε ἱερέων καὶ Διακόνου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Κοινωνικοῦ τὴν διακονίαν τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος ἀνέλαβε ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου. Κατὰ τὴν Ἀπόλυση ὁ Μακαριώτατος μετέφερε πατρικὲς εὐχὲς καὶ εὐχαριστίες, ἐνῶ ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Παν/τος π. Καλλίνικος ἐξέφρασε ἐπίσης τίς δεούσας εὐχαριστίες.

Στὴν νῆσον τῆς Σαλαμίνας ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προέστη τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν στὸν πανηγυρίζον Ἱερόν Ἑσπερινόν, ἐνῶ στὸν ὁμώνυμον Ναὸν στὸ Κορωπὶ Ἀττικῆς ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στὸν Μεγάλον Ἑσπερινόν.

← 'Εκκλησιαστικές αποστολές στο εξωτερικό

Τόν μήμα Αύγουστο, ο Θεοφ. 'Επίσκοπος Μεθώνης κ. 'Αμβρόσιος μετέβη σὲ διάφορες συνεχόμενες ἐκκλησιαστικές αποστολές στο ἐξωτερικό. Γιὰ τὴν 'Εορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως, 6/19-8-2020, μετέβη ὡς ἐκπρόσωπος τῆς 'Εκκλησίας μας στὴν Πανήγυρη τῆς 'Ιεράς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Σλατιοάρας Ρουμανίας, ἔδρας τῆς 'Αδελφῆς Γνησίας 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς χώρας αὐτῆς, ὅπου συλλειτουργῆσε μετὰ τοῦ Πρωθιεράρχου Μητροπολίτου κ. Βλασίου καὶ τοῦ συνόλου τῆς 'Ιεραρχίας αὐτῆς.

'Απὸ ἐκεῖ, ὁ Θεοφ. Μεθώνης μετέβη στὴν 'Αγγλία, ὅπου τὴν Κυριακὴ, 10/23-8-2020, τέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία στὴν Ρουμανόφωνη 'Ενορία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸ Λονδίνο. Τὴν ἐπομένη, τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν 'Εξόδιο 'Ακολουθία τῆς γηραιᾶς (92 ἐτῶν) 'Ηγουμένης Βικεντίας Μοναχῆς τῆς 'Ιεράς Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου στὸ Λονδίνο.

'Απὸ ἐκεῖ, ὁ Θεοφ. Μεθώνης κ. 'Αμβρόσιος μετέβη στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας, γιὰ νὰ συμμετάσχει ὡς ἐκπρόσωπος τῆς 'Ιεράς Συνόδου μας στὴν Πανήγυρη τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ στὴν κατ' αὐτὴν τελεσθεῖσα χειροτονία νέου 'Επισκόπου γιὰ τὴν 'Αδελφῆ Γνησία 'Ορθόδοξη 'Εκκλησία ἐν Βουλγαρία, τοῦ Θεοφ. Σωζοπόλεως κ. Σεραφεῖμ. Στὴν Θεία Λειτουργία καὶ τὴν ἐπισκοπικὴ χειροτονία προεξῆρχε ὁ Πρωθιεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Τριαδίτης κ. Φώτιος καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ Πρωθιεράρχης τῆς Ρωσικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς Διασποράς Σεβ. Μητροπολίτης κ. 'Αγαθάγγελος μὲ τοὺς 'Αρχιερεῖς Κισνοβίου κ. Γεώργιο, Σιθηνίας κ. Νίκωνα καὶ Βεσσαραβίας κ. 'Ανθιμο, οἱ ἐκ Ρουμανίας Θεοφ. 'Επίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος καὶ Μποτοσανίου κ. 'Ιωσήφ, ὁ ἕτερος ἐν Βουλγαρία 'Επίσκοπος Νικοπόλεως κ. Βίκτωρας καὶ ὁ ἡμέτερος Μεθώνης κ. 'Αμβρόσιος. 'Επίσης, πολλοὶ 'Ιερεῖς καὶ Διάκονοι. Παρέστη μεγάλο πλῆθος πιστῶν.

'Απὸ τὴν Βουλγαρία, ὁ Θεοφ. Μεθώνης κ. 'Αμβρόσιος με-

τέβη στὸ Παρίσι, πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας, ὅπου τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, 17/30 Αὐγ., λειτούργησε στὸν Ναὸ μας τοῦ 'Αγίου 'Αρχιεπισκόπου 'Ιωάννου Μαξίμοβιτς καὶ εὐλόγησε τὴν προέκτασή του. Μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψη τῆς πόλεως Ναρμπὸν γιὰ ἐκκλησιαστικὴ ὑπόθεση, πῆγε στὸ Γκρενὸμπλ τῆς ἀνατ. Γαλλίας, ὅπου γιὰ πρακτικούς λόγους τὸ Σάββατο, 23-8/5-9-2020, προέστη στὴν Πανήγυρη τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ μας τοῦ 'Αγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ μετὰ τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτοῦ Αἰδ. π. Γεωργίου Μανταροπούλου. Τὴν δὲ Κυριακὴ, 24-8/5-9-2020, ὁ Θεοφ. Μεθώνης λειτούργησε -τῆ εὐλογία τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ρωσικῆς Διασποράς Μητρ. κ. 'Αγαθαγγέλου, στὸν ρωσικὸ Ναὸ τοῦ 'Αγίου Νικολάου στὴν

Λυών, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας προέβη στὴν χειροτονία εἰς Διάκονον τοῦ 'Αλεξάνδρου 'Ιουτερχάγεν, 31 ἐτῶν, ἐγγάμου καὶ πατρὸς δύο μικρῶν τέκνων, ὥστε νὰ βοηθεῖ τὸν γηραῖο π. Γεώργιο στὴν 'Ενορία τοῦ 'Αγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ἡ ὁποία παρουσιάζει ἀξιόλογη ἄνθιση.

'Εορτὲς 'Αποτομῆς τῆς Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου

Τὴν Παρασκευὴ, 29-8/11-9-2020, ἐόρτασε ὁ ἱστορικὸς Ναὸς τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὸ Λουτουφί Θηβῶν καὶ στὶς ἱερὲς 'Ακολουθίες τόσο τῆς παραμονῆς στὸν Μεγάλον 'Εσπερινὸν ὅσο καὶ ἀνήμερα, καὶ μάλιστα στὴν Θεία Λειτουργία, προέστη ὁ οἰκεῖος 'Ιεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης 'Αττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε ἐόρτιο λόγο.

Στὴν Θέρμη Θεσσαλονίκης, στὴν ἐορτάζουσα Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τῶν ἱερῶν 'Ακολουθιῶν καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου.

Άγγελική ύμνωδία τῆς Μεταμορφώσεως με τὸ Πάτριο στὴν Κέρτεζη τὸ 1924

Λημοσιεύουμε ἕνα ἄγνωστο θαῦμα ὑπὲρ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, τὸ ὁποῖο συνέβη κατὰ τὸ πρῶτο ἔτος ἐπιβολῆς τῆς Ἡμερολογιακῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ Παπικοῦ Ἡμερολογίου τὸ 1924 στὴν πατρίδα μας. Στὴν Κέρτεζη Καλαβρύτων σχεδὸν ὅλοι οἱ κάτοικοι παρέμειναν μετὰ τὸ Πάτριον, ὅπως φυσικὰ συνέβη καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες πόλεις καὶ χωριά, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς στήριξε μετὰ θεῖα σημεῖα. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ ἀντιγράφουμε ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Κων. Κοντζιά, *Θεῖα Ἀσπραπὴ ἦτοι Σύντομος Μελέτη περὶ τοῦ Παλαιοῦ καὶ Νέου Ἡμερολογίου τῆς Ἐκκλησίας*, Ἐν Ἀθήναις 1926, σελ. 61, ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Ἐν τῇ κωμοπόλει Κερτέζη τῶν Καλαβρύτων ὑπάρχει ἐξωκκλήσιον ἐπ’ ὀνόματι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ τὴν βῆν Αὐγούστου 1924, ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως κατὰ τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον, ἀπεφάσισαν πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον νὰ μεταβῶσιν ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγουμένα ἔτη εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον νὰ ἑορτάσωσι καὶ ἄνευ ἱερέως, κωλυομένου, καὶ παρὰ τὰς διαταγὰς τῆς Ἀστυνομίας, ὑποχωρησάσης ἐπὶ τέλους ἀπέναντι τῆς ἐπιμόνου ἐπιμονῆς μιᾶς ὀλοκλήρου Κοινότητος.

Ὅτε δὲ συνηθοίσθη ὁ λαὸς ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἐξωκκλησίου ἦναπτον κηρία ἀσπαζόμενοι καὶ σταυροκοπούμενοι κατὰ τὸ σῦνθηες, αἴφνης οἱ πλεῖστοι ἤκουσαν ἄνωθεν Ἀγγελικὰς ὑμνωδίας καὶ ψαλμωδίας ἐκτελουμένης τῆς θεῖας Λειτουργίας καὶ πάντες οἱ παριστάμενοι ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ἱεροῦ ἐξωκκλησίου πρηνεῖς πεσόντες καὶ γονυπετεῖς καὶ κλαίοντες ἐξ ἱερᾶς συγκινήσεως καὶ χαρᾶς ἀκροώμενοι καὶ προσευχόμενοι παρέμειναν μέχρι τέλους, ἕως οὗ ἤκουσαν τὴν τελευταίαν εὐχὴν, τὸ Δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν... ἀμήν.

Τὰ δὲ μικρὰ παιδάκια καὶ κοράσια ἤκουον σαφέστερον τοὺς ὕμνους τῆς θεῖας Λειτουργίας καὶ εἶδον ἀγνώστους αὐτοῖς Ἱερεῖς ἐν τῷ Ἱερῷ ἐκτελοῦντας τὴν θεῖαν Λειτουργίαν».

Ὁ σημερινὸς Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Κέρτεζη Καλαβρύτων.

Τέλος, στὴν Μεσορόπη τοῦ νομοῦ Καβάλας στὸν ἐορτάζοντα ἱστορικὸ Ναὸ τὴν Θ. Λειτουργία τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος, μετὰ τοὺς Ἱερεῖς π. Ἀβραὰμ καὶ π. Εὐστράτιο καὶ τὴν συμπάρασταση τοῦ ὑποδιακόνου π. Χριστοδοῦλου. Πρὸ τῆς Θ. Λειτουργίας ἔλαβε ἐκ τοῦ ἱερουργούντος Ἀρχιερέως τὴν χειροθεσία τοῦ Ἀναγνώστου ὁ ἐκ τῶν ἐνοριτῶν τοῦ Ναοῦ ἀδ. Φλῶρος Φλῶρος, πτυχιούχος μαθηματικῶν καὶ θεολογίας, πολύτεκνος πατὴρ 10 τέκνων. Ὁ Σεβ/τος κ. Ἀμβρόσιος ἐκφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία μετὰ θέμα: «Οἱ Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ οἱ Ψευδοπροφῆτες τῆς ἐποχῆς μας».

Ἡ Κοίμησις καὶ ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ Ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Μακαριουπόλεως Ἰωάννου

Τὴν Τρίτη, 8/21-7-2020, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγ/ρος Προκοπίου, ἐτελέσθη ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ Ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Μακαριουπόλεως Ἰωάννου στὸν Καθεδρικό Ναο τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Στοκχόλμης. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς καὶ Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Στοκχόλμης, μόλις πληροφορήθηκε τὴν κοίμησιν τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Ἰωάννου, προσεκάλεσε τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο νὰ τὸν συνοδεύσει γιὰ τὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία αὐτοῦ. Μία μικρὴ ὁμάδα ἐξ Ἑλλάδος συνόδευσε τοὺς Ἀρχιερεῖς στὴν ἱερά αὐτὴ ἀποστολή.

Πρὸ τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας τελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο. Ἐν συνεχείᾳ ἐψάλη ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία εἰς Μεγαλόσχημον Μοναχόν. Προΐστατο ὁ Σεβασμ. κ. Κυπριανὸς καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ Θεοφ. κ. Ἀμβρόσιος, οἱ Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέας Ὁκερστρομ καὶ π. Στέφανος Γιάρπενμπεργκ καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Θεοχάρης. Ἡ Ἀκολουθία ἐψάλη στὰ ἑλληνικά, ἀγγλικά, σουηδικὰ καὶ ρωσικά. Οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐδιάβασαν τὶς μεγάλες συγχωρητικὲς εὐχὲς καὶ μίλησαν καὶ οἱ δύο γιὰ τὰ χάρισματα καὶ τὴν παρακαταθήκη τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Ἰωάννου. Ἐν συνεχείᾳ, τὸ σκῆνωμα τοῦ ἀειμνήστου μετεφέρθη μέχρι τὸ μνήμα, ἐξωθεν τῆς κόγχης τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Ναοῦ, κατόπιν εἰδικῆς κρατικῆς ἄδειας.

Ὁ Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως Ἰωάννης γεννήθηκε στὸ Ρόττερταμ τῆς Ὀλλανδίας τὸ 1930. Ἀσχολήθηκε μὲ τὶς Καλὲς Τέχνες μὲ σπουδὲς στὸ Παρίσι, ἐνῶ ἀργότερα εἰδικεύθηκε ὡς συντηρητὴς ἔργων τέχνης. Ἡ ἐνασχόληση αὐτὴ τὸν ἔφερε σὲ σχέση καὶ γνωριμία μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Εἰκονογραφία καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη. Νυμφεύθηκε τὴν σύζυγό του Μόνικα (Γιόχανσον), μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησε δύο τέκνα. Τὸ 1973 ὄλη ἡ οἰκογένεια μετεστράφη στὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸ 1976 ὁ μακαριστὸς Ἰωάννης χειροτονήθηκε Διάκονος, τὸ δὲ ἐπόμενο ἔτος Πρεσβύτερος στὴν Ἀμερικὴ σὲ Σερβικὴ Δικαιοδοσία. Τὸ 1985 ὁ π. Ἰωάννης προσεχώρησε στὴν νεο-ιδρυθεῖσα τότε Ἱεραποστολή τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Σουηδία ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ (†2013). Ἐκτοτε τὸ ποιμαντικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ του ἔργο ἀπέδωσε καλοὺς καρπούς. Τὸ 1990 τοῦ ἀπενεμήθη τὸ Δίπλωμα τοῦ Κέντρου Ὁρθοδόξων Παραδοσιακῶν Σπουδῶν τῆς Ἔτνας Καλιφορνίας, κατόπιν ὑποβολῆς εἰδικῆς ἐργασίας του. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν πρόωρη κοίμησίν της στὶς ἀρχὲς τοῦ 1999 ἐξαιτίας ἀνιάτου ἀσθενείας, ἡ Πρεσβυτέρα του ἐκάρη κατὰ τὴν ἐπιθυμία της Μοναχὴ μὲ τὸ ὄνομα Παρθενία. Μοναχὴ ἔγινε καὶ ἡ θυγατέρα τους Καικιλία σὲ Μονὴ μας στὴν Ἀμερικὴ. Ὁ π. Ἰωάννης, κατόπιν αὐτοῦ, ἐκάρη Μοναχὸς στὴν Ἱερά Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς τὴν 19.4.1999 καὶ τὴν 23.4.1999 τοῦ ἀπενεμήθη τὸ ὄφρῆκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Κατὰ δὲ τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, 28.2.2000, τελέσθη ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία του στὴν Μονὴ τῆς Μετανοίας του. Τὸ 2011 μετὰ ἀπὸ ἐγκεφαλικὸ ἐπεισόδιο, ἔμεινε πλέον κλινῆρης στὸ κατάλυμά του παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὴν Στοκχόλμη. Τὸ δὲ Σάββατο, 5/18.7.2020, τὸ πρωτὶ ἀπῆλθε εἰρηνικῶς ἡ ψυχὴ του πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἰωάννου τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Μακαριουπόλεως αἰωνία ἡ μνήμη!

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 70ὸν Τεύχος 1017 Ἰούλιος-Αὐγουστος 2020. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαποριδῆς († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Αρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδος Φώτιος. Ἐπιμέλεια Ὑλης-Σελιδοποιήσις: † Ὁ Γαρθρῆσιος Κλήμης. Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων: Κατσαγώνης Κωνσταντίνος, Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἔτησίᾳ 15 εὐρώ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν. Τραπεζικὸς Λογαριασμὸς Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR030110040000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA